LAHOLMS TIDNING

N:R 41. ARG. 24. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. LÖRDAGEN DEN 19 FEBRUARI 1955 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 20 öre.

Nytt fredsbud från Sovjet: Förstör alla atombomblager

MOSKVA (TT — radio).

Sovjetunionen föreslog på fredagen att alla stater skall förplikta sig att helt förstöra alla lager av atom- och vätevapen samt använda atomkraften uteslutande för fredliga ändamål.

I den deklaration från ryska utrikesdepartementet, vilken utsändes i Moskvaradion, föreslås dessutom att de militära styrkorna och rustningarna inte skall ökas utöver nivån den 1 januari 1955 och att inte heller de militära anslagen skall ökas i förhållande till militärutgifterna i detta års budget. Internationell kontroll skall enligt det ryska förslaget tillämpas beträffande dessa åtgärder. Ryska regeringen föreslår slutligen att FN i år skall sammankalla en internationell konferens om nedrustningsfrågor, i vilken också stater som inte är medlemmar av FN skall delta.

Deklarationen offentliggjordes enligt moskvaradion i anknytning till det möte med FN:s nedrustningsutskott som äger rum i London den 2 februari. I deklarationen riktades dessutom skarp kritik mot västmakterna för deras hållning i nedrustningsfrågan. De ryska förslagen kommer att officiellt framläggas på utskottets sammanträde.

Enligt franska nyhetsbyrån AFP har Sovjetunionens förste vice utrikesminister Gromyko utsetts till rysg representant i FN:s nedrustningsutskott med ryske ambassadören i London, Malik, som ställföreträdare.

Samhällsvådlig helbrägdagörerska i modern tid

BUENOS AIRES (TT — Reuter).

Den fjortonåriga flicka som säger sig besitta förmåga att bota sjuka och som har lockat tusentals pilgrimer till sitt enkla hem i Tucuman i mellersta Argentina står nu under uppsikt av läkare.

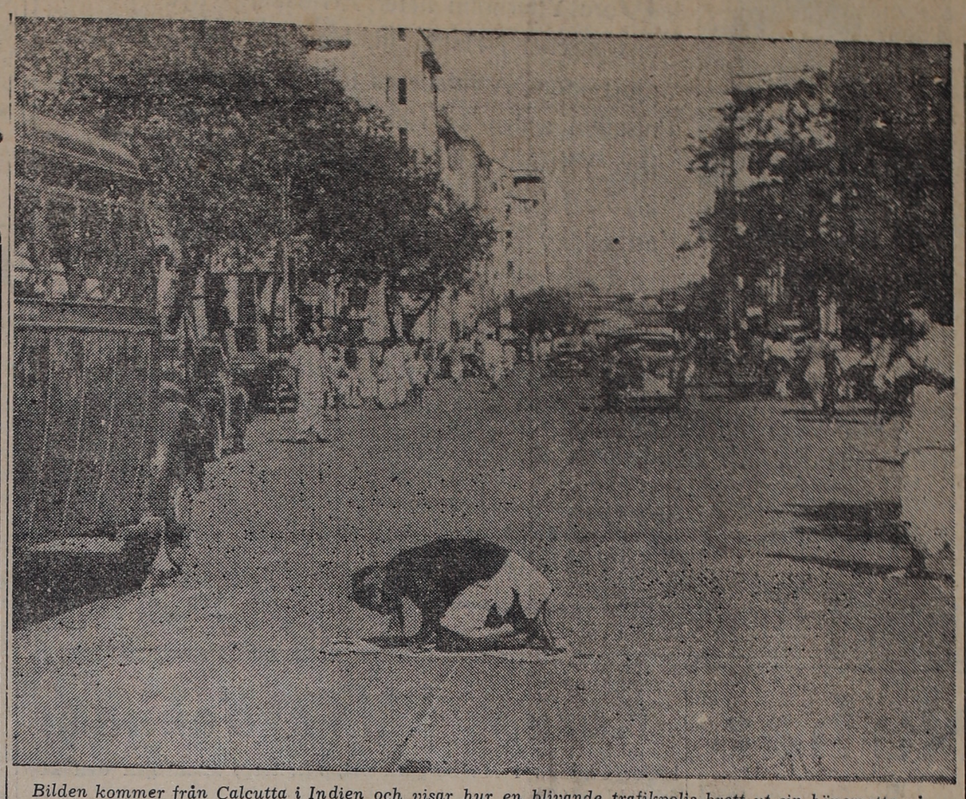
Hela förstaden San Gayetamo har spärrats av, sedan 20,000 sjuklingar hade kommit dit i hopp att bli botade av flickan — Emilia del Calle Leyva. Myndigheterna fruktade nämligen att sjukdomarna, bland dem tyfus, tuberkulos och spetälska, skulle spridas.

Flickan som säger sig ha haft kontakt med jungfru Maria i skepnad av en duva har måst smugglas bort från sitt hem som var nära att störta samman inför trycket av de påträngande folkmassorna. Pilgrimer som led av tuberkulos och spetälska i framskridet stadium har med våld förts till sjukhus.

Flickans far Pedro och farmor Adelaida har anhållits. Polisen har påträffat mycket pengar och juveler i det skjul där pilgrimerna togs emot.

Hälsovårdsdepartementet meddelar att flickan står på ett åttaårigt barns stadium. Hon lider också av hallucinationer.

Hela lastbilar med pilgrimer tvingades på torsdagen bort från förstaden dit endast personer med speciella pass fick tillträde.

Bilden kommer från Calcutta i Indien och visar hur en blivande trafikpolis brett ut sin bönematta på en av de starkt trafikerade huvudgatorna i staden och förrättar obekymrad om trafiken sin andakt på sin framtida arbetsplats.

Sjödrabbning vid Formosa

TAIPEH. (TT — Reuter)

Den största sjödrabbningen hittills i fientligheterna mellan Kina och Nationalistkina utkämpades på fredagen utanför det kinesiska fastlandet. I en kommuniké från Nationalistkinas försvarsdepartement heter det att 21 kommunistfartyg och troligen en ubåt har sänkts,

Striden försiggick söder om de nyligen evakuerade Tachenöarna, i närheten av öarna Nanchishan, Matsu och Taishan, omkring 200 km norr om Formosa. "Åtta landstigningsfartyg, fem kanonbåtar och åtta motortorpedjonker sänktes.

Dagens strider började då en grupp nationalistiska örlogsmän stötte på över 10 kommunistiska kanonbåtar och landstigningsfartyg drygt 50 km söder om ön Nanchishan. Bland nationalistfartygen befann sig två eskortjagare av Benson-typ på vardera 1.600 ton som USA nyligen har överlämnat till Nationalistkina. Ett flertal landstigningsfartyg sänktes under denna strid — dessa fartyg är på 400 ton var och kan ta 200 man ombord.

Peking avvisar Sovjets förslag till tiomaktsmöte

PEKING. (TT — Reuter)

— Ingen internationell konferens har någon rätt att diskutera Kinas avsikt att överta Formosa, skriver det kinesiska regeringsorganet Folkets Dagblad. Det är den första kinesiska kommentaren till Sovjetunionens förslag om en tionationskonferens — utan medverkan av Nationalistkina — om Formosa.

Tidningen välkomnar visserligen det ryska förslaget men tillägger: "Befrielsen av Formosa och likvideringen av Chiang Kai-sheks regim är helt och hållet en inre kinesisk angelägenhet. Varken FN eller någon internationell konferens har någon rätt att diskutera den saken — de kan blott ta upp frågan om amerikansk inblandning i Kinas inre angelägenheter." Tidningen framhåller vidare att Kina absolut motsätter sig att någon representant för Chiang Kai-Shek deltar i en konferens om Formosa — "kinesiska folket har tagit avstånd från nationalisterna som inte med någon rätt kan göra anspråk på att få delta i en internationell konferens". Tidningen tillägger att det farliga läget i formosaområdet är "det direkta resultatet av USA:s ockupation av kinesiskt territorium, inblandning i Kinas inrikesfrågor, krigsprovokation och ökad aggression",

Det brittiska utrikesdepartementet har fullständigt förlorat sinnet för realiteter när det söker förmå den kinesiska regeringen att göra eftergifter för de amerikanska angriparna och överse med att man orättmätigt lägger beslag om kinesiskt territorium, tillägger tidningen.

Eden hycklar säger Pravda

MOSKVA. (TT — Reuter)

Pravda anklagar på fredagen den brittiske utrikesministern Eden för att spela en hycklande komedi i sina uttalanden om Formosa och de av formosaregimen behärskade öarna nära det kinesiska fastlandet.

Plan störtade samtidigt Båda piloterna dödade

STOCKHOLM. (TT)

Under fredagsförmiddagen kolliderade två flygplan av typ J 29 från Upplands flygflottilj i Uppsala med isen omkring en mil sydost om Luleå. Därvid omkom båda förarna, fältflygarna Per Daniel Danielsson och Nils Erik Lindberg.

Det förband i vilket de två flygplanen ingick skulle just påbörja landningsmanövern. För att komma i rätt riktning i förhållande till landningsbanan gjorde förbandet därvid en sväng över de isbelagda fjärdarna sydost om Luleå. Genom kombination av dis och orörd snöyta försvårades höjdbedömningen de båda flygplanen kolliderade med isen mellan Sandön och fastlandet, Fältflygare Danielsson var född 1929 och hemmahörande i Genvalla. Fältflygare Lindberg var född 1930 och hemmahörande i Bredbyn.

Pilot svårt skadad Landade på rygg

Vid ett flyghaveri på fredagseftermiddagen med ett flygplan av typ J 29 ur skånska flygflottiljen i Ängelholm skadades föraren, fänrik Kurt Ivar Ivarsson. Haveriet inträfade strax före landningen på flottiljflygfältet i Barkåkra, varvid flygplanet vek sig på låg höjd nära landningsbanan. Efter att ha tagit mark lade sig flygplanet under hög fart på rygg. Flygsäkerhetstjänstens bärgningsfordon var snabbt på platsen och endast några minuter efter haveriet hade man fått fram föraren.

Fänrik Ivarsson fördes omedelbart till sjukhus, där man konstaterade skärsår i huvudet samt en hjärnskakning. Någon omedelbar fara för livet synes inte föreligga.

Rättskemiskas blodprov felaktiga Flera oskyldigt dömda för rattfylla

Vid en efterkontroll inom statens rättskemiska laboratorium har det visat sig att felaktigheter förekommit vid en del under andra halvåret 1954 på laboratoriet företagna blodundersökningar rörande för brott misstänkta personer, rapporterar medicinalstyrelsen till regeringen. Anmälan har omedelbart föranlett inrikesminister Hedlund att tillkalla lagman A. Bexelius för att utreda hur det hänger samman.

Efterkontrollen började januari i år och har avsett undersökningar efter 1 juli i fjol rörande alkoholhalt i blodprov, tagna från motorförare i trafikmål. Av omkring 7,000 kontrollerade undersökningar har fyra befunnits oriktiga genom att räknefel förekommit. Felen tillskrivs för stor arbetsbelastning — omkring 8,300 liknande blodprovsundersökningar har utförts under 1954 — och delvis också ovan personal. Av felen är tre mindre.

Slentrian gjord 0,13 till 1,2 promille

I ett fall har analysbeviset oriktigt uppgetts en alkoholhalt av 1,8 promille i stället för rätteligen 1,7 promille. Vederbörande motorförare har i detta fall dömts till fängelse en månad 15 dagar. I ett annat fall har i analysbeviset felaktigt angetts 1,68 i stället för 1,64 promille. Denne förare har dömts för rattfylleri och för onykterhet vid förande av motorfordon vid ett annat tillfälle till lågt straff av fängelse en månad 15 dagar. I ett tredje fall har i analysbeviset oriktigt angetts 1,63 promille i stället för rätteligen 1,69. Detta fall har ännu inte handlagts vid domstol. I det fjärde fallet åter har felräkningen varit större. I analysbeviset har angetts en alkoholkoncentration av 1,2 promille i stället för rätteligen 0,13. Vederbörande förare har i detta fall genom numera lagakraftvunnen dom dömts för onykterhet vid förande av motorfordon till dagsböter.

Vad som har förekommit utgör enligt statsrådet anledning till en omedelbar utredning rörande rättskemiska laboratoriets undersökningar och om vilka åtgärder som bör företas i de fall då felaktigheter upptäckts.

Utredningsmannen skall undersöka anledningen till de uppdagade felaktigheterna samt vidare vilka andra felaktigheter vid liknande och andra av laboratoriet utförda undersökningar som kan tänkas ha förekommit samt orsaken därtill. Hur långt tillbaka och hur ingående det är praktiskt möjligt att härvid driva utredningen får bedömas av honom själv. Han skall också föreslå hur man skall kunna undanröja risken för liknande felaktigheter i fortsättningen. Redan har en del ytterligare säkerhetsåtgärder vidtagits inom laboratoriet och andra sådana torde komma att företas inom kort.

Hedlund: Skadorna måste botas

Av stor vikt är vidare enligt statsrådet att man försöker bota skadeverkningarna av de misstag som begåtts. I den mån det finns anledning anta att en felaktig uppgift i ett från laboratoriet utsänt meddelande om ett undersökningsresultat kan ha medfört skada av något slag, t. ex. inverkat på en domstols avgörande, bör utredningsmannen själv eller genom medverkan av myndigheter och tjänstemän söka vidta alla åtgärder som är möjliga för att få rättelse till stånd. Behövs härvid åtgärd av k. m:t skall utredningsmannen komma in med förslag härom.

Nylander blir mexikominister

Posten som svensk minister i Mexiko skall enligt DN övertas av generalkonsuln i New York, Lennart Nylander. Befattningen har varit vakant sedan den 3 januari då envoyen Sven Grafström omkom i Frankrike. Nylander tillträdde posten som generalkonsul i New York år 1945.

Aga i platina dyr potentat

KAIRO. (TT — Reuter)

Aga Khan som är konvalescent efter ett anfall av bronkit hoppas vara frisk nog att delta i sitt platinajubileum på söndag.

Nittiotvå platinamynt, som har tillverkats speciellt för detta ändamål i Storbritannien, överlämnas då till Aga Khan med anledning av att det har gått precis sjuttio år sedan han blev ledare för ismailiterna, en sekt inom Islam.

En check på 300.000 pund (4,5 miljoner kronor) — motsvarande värdet av Aga Khans vikt i platina — överlämnas också till honom.

Ceremonin äger rum antingen i hotellets stora balsal eller i Aga Khans svit på tredje våningen, beroende på hans hälsotillstånd.

Blott under kan rädda Pineau Mendès-politik kallt mottagen

PARIS (TT — Reuter).

Socialisten Christian Pineau som söker bilda Frankrikes 21:a efterkrigsregering fick ett kyligt mottagande i nationalförsamlingen då han på fredagen redogjorde för sitt regeringsprogram och lade fram sin ministerlista. Erfarna observatörer räknar med att han inte har stora utsikter att klara omröstningen som kanske inte äger rum förrän på lördagsmorgonen. Sjutton talare var anmälda på fredagskvällen.

Pineau, som är den tredje som söker lösa regeringskrisen efter Mendes-Frances fall, började med att hylla sin företrädare då han drog upp riktlinjerna för sin tilltänkta politik. Han fick en del applåder då han sade att han vill ha en snabb ratificering av Parisfördragen men däremot hördes protester från center- och högerbänkarna då han deklarerade att han ämnar följa Mendes-Frances politik i Nordafrika — den fråga som den senaste regeringen föll på för fjorton dagar sedan. Ett löfte om högre löner och andra förmåner för en del arbetargrupper föll inte heller i god jordmån hos de konservativa som befarar att lönehöjningar kan sätta igång inflationsspiralen igen.

Församlingen avbröt förhandlingarna kl 18,00 för att göra det möjligt för partigrupperna att hålla enskilda sammanträden. Överläggningarna återupptogs kl 21,00.

Avbrottet kom oväntat. Man räknade med att grupperna skulle söka begränsa debatten så att omröstningen kunde äga rum så snart som möjligt.

Då deputeradena lämnade kammaren ansåg de allmänt att endast ett under kunde rädda Pineaus tilltänkta regering.

VETLANDA: En treårig son till bensinstationsföreståndare Gösta Svensson i Kvillsfors utanför Vetlanda kom på torsdagskvällen under en backande lastbil och skadades till döds. Den lille uppehöll sig utanför faderns bensinmack, varifrån en lastbil höll på att backa ut. Därvid gick ena bakhjulet över honom. Pojken företedde först svaga livstecken och fördes genast till Vetlanda sjukstuga men var vid framkomsten redan död.

Kuslig upptäckt:

Äkta makar var bror o. syster Har två barn i treårigt gifte

HEREFORD, England.

Herr och fru Geoffrey Hughes har efter tre års äktenskap upptäckt att de är bror och syster.

Paret har två barn, den unga modern är 24 och brodern två år äldre.

Tragedin började år 1934 när deras föräldrar dog och de samtidigt sändes till barnhem. Margaret Geoffrey adopterades av en familj med namnet Stanham och antog deras namn.

1948 träffade hon Geoffrey Hughes på en danstillställning och tre år senare var de gifta.

— Strax efter min sons födelse fick jag veta att mitt rätta namn var Hughes, omtalade den nedbrutna kvinnan för reportern. En grannkvinna hade berättat saken för henne och därefter hade hon till sin fasa sett att det stämde i folkbokföringsregistret.

— Geoffrey och jag separerade omedelbart — han blev fullständigt nedbruten — nu vet jag inte var han är. Jag har inte en aning om vad jag ska ta mej till, vi var mycket lyckliga och han älskade barnen.

Fru Geoffrey säger att hon inte kommer att skiljas från barnen även om hon så ska arbeta både natt och dag.

En tjänsteman som bekräftat de fantastiska uppgifterna säger att "något sådant som detta inträffar högst en gång på miljonen".

SESSA I SOL. Prinsessan Margaret, på solig resa i Västindien, hade sitt mest charmfulla leende påkopplat, då hon stående i en öppen bil färdades genom Barbados.

Strandat igen:

Regeringen ingrep i elfte timman Strejk och lockout uppsköts t. v.

STOCKHOLM (TT)

Regeringens förstärkta medlingskommission som tillsattes i fredagskonseljen med anledning av att pappers- och massaindustriens avtalsförhandlingar strandat på nytt hade på fredagskvällen en första kontakt med Arbetsgivareföreningen och LO ävensom parterna i pappersbruks- och pappersmasseindustrierna. Kommissionen hemställde till båda parter att alla stridsåtgärder måtte uppskjutas t. v., så länge som regeringskommissionens arbete pågår. Kommissionens hemställan bifölls av båda parter.

Regeringskommissionen kommer under de närmaste dagarna att informera sig om rådande avtalsläge. Härefter kommer förhandlingar med förhandlingsdelegationerna att äga rum, sannolikt med början den 28 februari.

Som ordförande i kommissionen förordnades bankdirektör Edgar Rosander och vid sin sida får han den hittillsvarande kommissionen för pappers- och massaförhandlingarna landshövding Per Westling, generaldirektör Gustav Vahlberg och bankdirektör Tore Browaldh. I kommissionen ingår dessutom landshövding Eije Mossberg och till sekreterare utsåg k. m:t byråsekreterare Karl-Axel Nordfors.

WASHINGTON: Förenta staterna kommer inte att delta i någon internationell konferens om Formosa från vilken formosaregeringen är utesluten, sade en representant för utrikesdepartementet på fredagen.

Kallare

Landdistrikt: Svag till måttlig vind mellan ost och nord. Längst i norr övervägande mulet och tidvis snöfall, eljest växlande molnighet och mest uppehållsväder. Oförändrad temperatur eller något kallare.

Allmänna utsikter för söndagen: Vind mellan ost och nord. Tidvis snöfall. Kallt. Trafiksvårigheter kan fortfarande förekomma i Svealand samt i Gästrikland och södra Hälsingland. Snöfallet och drivbildningen väntas dock avta i intensitet.

Sjödistrikt: God eller frisk bris mellan nordost och nord. Enstaka snöbyar, eljest god sikt.

LAHOLMS TIDNING

Smedjegatan, Laholm

Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Telefoner:

Redaktionen 300
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad anknytning 299

Annonspriser:

Före text 30 öre pr mm.
Textsida 32 „ „ „
Särsk. begärd placering å textsida 34 öre pr mm.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.
Önskas hyra, platssökande och borttappat 25 öre pr mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- o. födelseannonser 7:— kronor.
Annonser placeras ej på första sidan.

All ev. uppvaktning

på min födelsedag undanbedes på det bestämdaste.

Axel Persson, Tormarp.

Kungörelse

Verkstadsägaren Stig Valter Svensson, Hemmeslöv 12, Båstad, med firma Stig Svenssons Bilverkstad, har på grund av en denna dag ingiven ansökan försatts i konkurs vid Hallands södra domsagas häradsrätt. Första borgenärssammanträdet i konkursen har utsatts att hållas den 16 mars 1955 klockan 14.00 å tingshuset i Laholm. Bevakningar i två exemplar böra vara ingivna eller med posten inkomna till konkursdomaren senast den 15 april 1955. Kungörelser angående konkursen skola införas i tidningarna Hallandsposten och Laholms Tidning. Konkursdomarens adress är Tingshuset, Halmstad.

Halmstad d. 18 februari 1955.

Konkursdomaren.

Strömavbrott

Energileveransen avbrytes för arbeten måndagen den 21 febr. kl 08.00—12.00 på **Mästockanätets** nordvästra delar å bl. a. transformatorområdena Mörkhult, Linghult, Plingshult, Allared, Bökhult, Torared.

Vi ansvara ej för anläggningarna äro spänningslösa under nämnda tid.

SYDKRAFT.

Veinge jordbrukskassaförening m. b. p. a.

håller ord. årssammanträde i samband med Veinge RLF-avd. å Vingslätt måndagen den 28 febr. kl. 18.30.

Ärenden enl. stadgarna.

Styrelsen.

Laholmsortens SLKF-avd.

har möte i Lagagården tisdagen den 22 febr. kl. 14.

Styrelsen.

Ysby SLKF-avd.

har månadsmöte hos fru Astrid Andersson, Parkhem, tisdagen den 22 febr. kl. 2 em.

Styrelsen.

Sv. Eldbegängelseföreningen

avd. i Laholm håller sitt ord. årsmöte torsdagen den 24 febr. kl. 19.30 å Sparbanken.

Styrelsen.

Vallberga Arbetarekommun

Årsmöte hålles i Föreningshuset söndagen den 20 febr. kl. 10.

Styrelsen.

Gammaldansens Vänner

KNÄRED.

Enligt inbjudan från Hasslarps Gammeldansens Vänners första danssträff anordnas buss från Knäred lördagen den 26 febr.

Teckning senast den 23 per Tel. 172 och 235 Knäred.

Skidtävlan

anordnas av Södra Höks krets av SLU söndagen den 20 febr. kl. 13. Samling hos Emil Johansson, Skråmered, Våxtorp.

Tävlingsnämnden.

ÅTVIDABERGS i HALMSTAD

har fått ny distriktschef

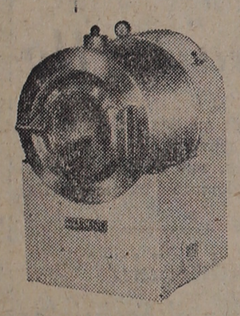
Distriktschef
TORE YTTERHOLM

Tore Ytterholm heter Åtvidabergs nye distriktschef i Halmstad. Han har tjänstgjort inom Åtvidabergs försäljningsorganisation sedan år 1938 (senast kommer herr Ytterholm från Kristianstad), och vi är övertygade om, att han är väl skickad att sakligt kunna diskutera och lösa Edra kontorsproblem.

Så snart Ni har behov av kontorsteknisk hjälp kan Ni med fullt förtroende vända Er till vårt Halmstadskontor — Norra vägen 11, tel. 12119 — där herr Ytterholm är beredd att ställa sin och Åtvidabergs allsidiga erfarenhet till Er tjänst.

Åtvidabergs

Nu har den kommit

— 55 års modell av

Wascator Junior

TMC-7 X (reverserande)

NYTT

TMC-7X har ett driftsäkert reverseringsverk, som gör att tvättcylindern roterar åt båda hållen och med ett uppehåll mellan varje vändning, som ger maskinen större livslängd, skonar tvätten och minskar strömstötarna i el-nätet.

NYTT

TMC-7X har helkapslat utförande med specialtätningar och bräddavlopp, som gör maskinen idealisk även för de nya syntetiska tvättmedlen. Tvättmedlet kan ej skumma över, och man behöver inte beröra kläderna med händerna förrän tvätten är klar — sköljd och centrifugerad.

NYTT

TMC-7X är utrustad med snabbelement, som förkortar uppvärmningstiden, minskar värmeförlusterna, nedbringar strömförbrukningen och är okänsligt för vatten eller kondensering.

NYTT

TMC-7X har den lägsta möjliga tvättmedels- och vattenförbrukningen pr kilo tvättgods. Maskinens princip och yttertrummans utformning ger så lågt vattenstånd att luckan kan öppnas även under pågående tvättning.

NYTT

TMC-7X har en enkel och robust drivanordning, med 2-hastighetsmotor, dubbla kilremmar och kapslade kullager, vilket gör maskinen driftsäkrare, vibrationsfri och tystgående.

TMC-7X är en helt igenom svensk kvalitetsmaskin av kraftig konstruktion och har såväl ytter- som innertrumma av rostfri stålplåt.

TMC-7X utför hela tvättarbetet i ett svep:

Blötläggning
Uppvärmning
Tvättning
Sköljning
Centrifugering

— allt utan att man behöver beröra tvättkläderna.

TMC-7X är **en** maskin för **hela** tvätten — även stortvätten och arbetskläderna.

Försäljes av

AB Laholms Järnhandel

Tel. 134 o. 204 Laholm.

EN ANNONS
i LAHOLMS TIDNING
ger alltid valuta.

Karups RLF-avdelning

håller årsmöte i Medborgarhuset, Skottorp, måndagen den 21 febr. kl. 18.30.

Efter mötesförhandlingarna föredrag av ombudsman Einar Nilsson om RLF:s kollektiva olycksfallsförsäkring samt av Lars-Erik Johansson, Slöinge, om Korea. Kaffeservering.

Styrelsen.

Stormatch i ishockey

å landisbanan i Sk. Fagerhult i morgon söndag kl. 17.30

KILS AIK—SK. FAGERHULTS IF.

(Allsv. div. II).

EFTER MATCHEN PJÄXDANS.

Auktion i Knäred

Fredagen den 25 febr. kl. 13 låter **hemmansägaren John P. Svensson, Uddaredsbygget, Knäred,** på grund av fastighetens försäljning försälja: 2 kor, reaktions- och kastningsfria, kalvningstid 28/2 och 11/5, 4 får, en del höns, en Fordson traktor med gummihjul och påmonterad kapsåg, slåttermaskin, hästräfsa, vagnar, kälkar, div. åkerbruksredskap, stifttröska med vandring, handredskap, mjölkkärl, en mangel, 3 bisamhällen, ett parti hö, halm och havre.

Kända, solida köpare erhålla kredit med äganderättsförbehåll till den 1 okt. 1955.

SIGFR. CARLSSON. Tel. 36 Knäred.

Kreaturs- och Lösöreauktion

i Värestorp, Ränneslöv

Fredagen den 25 mars kl. 10 f. m. låter **lantbrukaren Ernst Bengtsson** till följd av egendomens försäljning genom offentlig auktion försälja hela sitt yttre prima lösöre bestående av:

2 st. hästar, 12 st. nötkreatur av Låglandsras, reaktions- och kastningsfria, 20 st. svin, samt **vagnar, maskiner och redskap av skilda slag.**

Utförlig annons framdeles.

Mattssons Fastighetsaffär, Laholm
Tel. 29. JOHN BENGTSSON. Tel. 29.

Kreaturs- och Lösöreauktion

i Killhult, Våxtorp

Fredagen den 11 mars kl. 1 em. låter lantbr. **Kurt Gustavsson** på grund av egendomens försäljning å auktion försälja 6 kor och 5 ungdjur, 5 suggor, åkerbruks- och körredskap m. m.

Laholms Inkasso- & Affärsbyrå
Tel. 80 MANDER CARLSON. Tel. 80.

Gör Möbelpengarna dryga

genom att handla i

Helmer Petterssons Möbelaffär
Tel. 10362 MARKARYD Tel. bost. 10462.

Alltid stor sortering av det bästa i Möbler och Mattor.

I en tidnings annonsspalter

avspeglas dess spridningsintensitet och "good will" hos bygdens folk. Den tidning, som läses mest, får de flesta bygdens annonser.

LAHOLMS TIDNING

är södra Hallands mest anlitade annonsorgan och har annonser, av alla slag som rör bygden o. dess befolkning

Till salu

Banvaktsstuga

Banvaktsstugan nr 399 Skottorp norra med tillhörande uthus, belägna öster om banan i norra delen av Skottorps bangård, utbjudes härmed till försäljning för rivning och bortforsling. Stugan är uppförd av tegel samt uthuset av trä. Apparatur för telefon och el.-ledningar undantages från försäljningen.

Rivning skall utföras till ett djup av 0,50 m under markytan och platsen vara avröjd 3 månader efter anbuds antagande. Anbud skall avgivas i förseglat omslag med påteckning "Anbud å banvaktsstuga Skottorp" samt vara inkommet till Baningenjören, Statens Järnvägar, Hälsingborg, senast den 5.3.1955.

Närmare upplysningar kunna erhållas genom hänvändelse till rikstelefon Hälsingborg 10349 eller Båstad 377.

Baningenjören.

Ni som vill köpa traktor billigt och bra!

Sök förbindelse med oss, vi ha traktorer i alla storlekar och prislägen och erbjuda:

1 st.	Allgaier A. P. 17	1953	1 st.	Volvo T 22	1949
1 „	Ferguson	1954	1 „	Volvo T 41	1948
4 „	Ferguson	1950	1 „	Fordson Diesel	1953
1 „	Ferguson	1949	1 „	Fordson Major	1952
1 „	Ferguson	1948	1 „	Fordson Major	1949
1 „	Allis Ch. B.	1953	1 „	Zetor	1950
1 „	Oliver 25	1946	1 „	Harwester Band	1939
1 „	Johnstone H. 82	1947	1 „	Deering 10/20	1938

Prisexempel: **Ferguson** fr. 3.800:— kr.
Fordson fr. 500:— kr.

Vi tillhandahålla **service** och **reservdelar** till **alla** av oss försålda traktorer och lämna skriftliga garantier.

Auktoriserad Allgaierförsäljare.

Traktor & Lantbruksmaskiner

MJÖHULT

Telefon 651 37 och **651 27 Hälsingborg**
Bengtssons bostadstelefon: **650 52 Hälsingborg.**

Kvarnmaskiner

Ett renseri, Petkus nr 10, och en Borensbergs oljebetningsmaskin, båda som nya, till salu.

Tel. 71 A Knäred.

Fastighet

i Staffanstorp, innehållande 3 rum o. kök, nybyggt hönshus, 1 tld jord, till salu.

Tel. 129 Ålstorp.

Stövarevalpar

födda den 26/12 1954, korsning Småland + Hamilton, färg svart och brun med vita tecken, efter prima jaktdjur, lagom till kommande jakttid. Till salu eller byte med höns eller annat förslag. Vidare upplysningar mot porto. **Jägare Gunnar Villén-Axelsson, Kåphult, Knäred.**

Fågelhundar

En engelsk setter, nio mån., trefärgad, efter fin härstamning, är skjutet fem fasantuppar för, samt en strävhårig Worstehtik, tre mån., färg mörkbrun. Båda hundarna efter mycket goda jaktdjur. Till salu till förmånliga priser. Vidare upplysningar mot porto. **Jägare Gunnar Villén-Axelsson, Kåphult, Knäred.**

Smågrisar

i alla storlekar ständigt till salu. Låga förmedlingsavgifter. Kredit om så önskas.

Sydhallands Smågriscentral.
Tel. 10343 Markaryd.

OBS.! På grund av semester torde beställningar godhetsfullt göras per tel. 10343 Markaryd.

Daggamla kycklingar

av renrasig Brun Leghorn samt Ljus Sussex till salu under innevarande säsong. Friförklaringsbevis N 39. **Aif Hultin, Såghuslund, Laholm. Tel. 483.**

Kokspanna

2½ kvm., som ny. Osbypannans sågspånsugn Idiol säljes billigt på grund av utbyte mot större.

Tel. Markaryd 14053.

Diverse

Eskilstunasliperiet

utför slipning av alla slags eggverktyg, såsom rakknivar, saxar, köksknivar, köttkvarns- och maskinknivar, hårklippningsmaskiner, kreaturssaxar samt finmek. arbeten.

Hantverksgatan 28, Halmstad.
Tel. 3291.

(Mitt emot Högvalls bageri.)

Havrehalm

till salu. **Tel. 722 Laholm.**

Önskas köpa

Höns, kycklingar

samt allt slags vilt uppköpes varje vecka till högsta pris. Ring och vi hämtar.

Tel. 50016 Markaryd, 57 Växtorp, 594 Laholm.

HOLGER HJALMARSSON,
Skånes Värsjö.

Bilar köpas

för nedskrotning till högsta priser. Henning Johansson, Fridhem. Bygget. Tel. 24 — bost. 34

Önskas hyra

Lägenhet

2 rum och kök ell. större önskas hyra från 1 mars ell. senare.

Svar till **HLC:s Maskinverkstad, Vallberga. Tel. 130.**

Lägenhetsbyte

Rum och kokskåp

bytes mot 2 ev. 1 rum och kök.

Svar till "Lägenhetsbyte", Laholms Tidning.

Predikoturer

Laholm hgm 10.00 kh Håkansson, söndagsskola 11.30, missionskretsen samlas i Församlingssalen onsd. d. 23 febr. kl. 19.00.
Skogaby hgm 13.30 kh Håkansson.
Veinge hgm 10.00 kh Ljung, söndagsskola 11.20, onsd. d. 23 febr. passionspred. 10.00 kh Ljung.
Tjärby hgm 13.00 kh Ljung, onsd. d. 23 febr. passionspred. 13.00 kh Ljung.
Mästocka hgm 10.00 komm. Rydén, därefter söndagsskola, torsd. d. 24 febr. passionspred. 10.30 kh Ljung, Genevads skola torsd. 24 febr. gdtj. 19.00 kh Ljung.
Knäred hgm m. skrifterm. nattvardsg. 10.30 kh. Eriksson, söndagsskola 13.00, tisd. d. 22 febr. kyrkobröderna i Knäreds folkskola 19.00.
Hishult hgm 10.00 kh Gustafson, söndagsskola 9.15.
Ränneslöv hgm 9.30 kh Sjöholm, torsd. d. 24 febr. 13.30 passionspred. p. B. Nordblom.
Ysby hgm 13.30 kh Sjöholm, torsd. d. 24 febr. 9.30 passionspred. p. B. Nordblom.
Våxtorp hgm m. nattvardsg. 13.30 kadj.
Tabernaklet Veinge: Sönd. 9.30 s.-sk.; 19.30 väckelsemöte. Brander, sång. Månd. 17.30 GK.-pojkarna; 19.00 juniorerna. Onsd. 17.30 GK-flickorna.
Genevad: Sönd. 10 s.-sk. i Folkets hus.
Skogaby: Sönd. 10 s.-sk. hos H. Martinsson.
Norra Össjö. Predikan hos C. Johansson måndag kl. 19 av Natanael Johansson.

LT
DEN 1 FEBRUARI.

Enhetliga ortsavdrag

Det nuvarande skattesystemet bygger som bekant på fyra ortsgrupper, vilket betyder att det absoluta existensminimum fastställts till olika storlek. För gift inkomsttagare är t.ex. ortsavdragen för statlig inkomstskatt resp. 3.520, 3.680, 3.840 och 4.000 kronor, vilket gör en spännvidd mellan högsta och lägsta grupp på 480 kronor. Även till kommunal inkomstskatt är avdragen olika. För gift inkomsttagare är de resp. 1.760, 1.840, 1.920 och 2.000 kronor. För ogift inkomsttagare är avdragen mindre.

Systemet innebär alltså att medborgarna erlägger skatt av olika storlek på samma inkomst. Vid en uttagning av 100 procent till statlig inkomstskatt betalar en inkomsttagare med 6.000 kronors beskattningsbar inkomst 58 kr. mer i skatt i lägsta ortsgrupp än i högsta. Härtill kommer att vi även har en lönegruppering, som alla levnadskostnadsundersökningar till trots är gynnsammare för inkomsttagare i högsta ortsgrupp än i lägsta. Denna skattegruppering är, som så ofta framhållits från bondeförbundshåll, orättvis mot medborgarna i de lägsta ortsgrupperna.

Frågan har ånyo tagits upp i riksdagen, denna gång av hr Karlsson i Nöttja m.fl. bondeförbundare, som föreslår att ortsavdragen skall vara enhetliga över hela riket och att de skall fastställas till 4.000 kr. vid den statliga inkomstbeskattningen och 2.000 kr. vid den kommunala.

Det är ju ett faktum att det sedan länge pågår en folkförflyttning i vårt land. Den kännetecknas av att dels de tunga yrkena avfolkas och dels en utflyttning från landsbygbygden, där dock våra nyckelnäringar och råvarubaser är belägna. Det framstår därför som nödvändigt att alla åtgärder vidtas för att bromsa upp en för hela samhället på lång sikt skadlig utveckling. Det kan naturligtvis sägas, att ingen byter bostad för ett 480 kronor större skatteavdrag, men tillsammans med övriga faktorer har en sådan ordning som den nuvarande betydande inverkan. Människorna söker sig givetvis dit där förmånerna är störst.

Påståendet att levnadsvillkorten skulle vara så vitt skilda i vårt land att efter bostadsorten både olika löner o. skatter skall utgå för samma arbetsprestation, har aldrig varit med verkligheten överensstämmande.

(F)

LAHOLM

Rädda Barnen i Laholm höll på fredagen årsmöte på Laholms Sparbank under ordf.-skap av fru Sonja Edén. Av den verksamhetsberättelse som förelåg vid mötet kan bl. a. anföras att avd. i februari i fjol placerade ut 23 tyska barn i Södra Halland. Vidare har man sänt en del utrustningsartiklar till det svenska barnsjukhuset i Santee i Grekland och dessutom har beklädnadsartiklar skickats till tyska flyktingar.

Den bössinsamling som anordnades i oktober gav 2,759 kr och vid adventsvespern i Laholms kyrka inflöt 1,193 kr. Kläder och sängutrustningar för 448 kr har delats ut till behövande barn inom verksamhetsområdet.

Den bössinsamling som ägt rum genom Systembolagets i Laholm försorg inbringade 550 kr.

Till ledamöter i styrelsen för en tid av två år omvaldes fru Sonja Lundin och frk. Inez Dock. Kvarstående styrelseledamöter är Sonja Edén, Anne-Marie Lindberg och Stina Jönsson. Suppleanter fru Tyra Sundgren och fru Signe Kähler.

Som rev. utsågs fru Ruth Öhnell och fru Ingeborg Sandy. Representant vid hallandsdistriktets årsmöte blev Stina Jönsson och Inez Dock med Elsa Sandström och Sonja Lundin som ersättare. Ombud till kongressen i Stockholm blev Sonja Edén med Anne-Marie Lindberg som suppl.

Kattarps BF-avdelning
har hållit årsmöte under ordförandeskap av John R. Johansson, Lejeby. Styrelse- och revisionsberättelsen föredrogs och godkändes. Till styrelse för två år omvaldes John R. Johansson, Lejeby, ordf., Gunnar Gudmundsson, Kattarp, och Göte Bengtsson, Kattarp, samt nyvaldes Fritiof Östring, Lejeby. Styrelsesuppl. blev Allan Gustavsson, Ebbarp, och Åke Bengtsson, Årnaberga.

Som revisor omvaldes Henry Jönsson, Kasteberg, med Hilding Larsson, Kattarp, som ersättare. Ombud till distriktsstämman blev ordf. samt Karl Jönsson, Lejeby, med Fritiof Östring, som suppl. Ombud till landstingskretsens stämmor blev ordf. samt Karl Jönsson och Fritiof Östring med Bror Berntsson och Henry Jönsson, Kasteberg, som ersättare.

Till roteombud valdes: för Kattarp och Evabygget Göte Bengtsson, Henry Johansson och Hilding Larsson, Kattarp, för Ebbarp och Årnaberga Åke Bengtsson, Årnaberga, Allan Gustavsson, Ebbarp, och Bror Berntsson, Kasteberg, för Lejeby och Ahla Karl Jönsson och Ivar Nilsson, Lejeby samt för Kasteberg Henry Jönsson. Avdelningen räknar 45 medlemmar.

PHILIPS RADIO
känd för sitt goda ljud

Säljes hos
Gustav Nilsson Radio
Laholm. Tel. 167.
Reparationer alla märken.

Potatisdag i Halmstad
Hushållningssällskapet hade i förrgår kallat till potatisodlardag i Folkets hus i Halmstad och till ett antal av bortåt 200 hade hörsammat kallelsen och kommit tillstädes för att genom tre föredragshållare ta del av de senaste rönen och nyheterna på potatisodlingens område. Dessutom hade en potatisutställning anordnats i foajen utanför festsalen, och den var så instruktiv med sin potatis au naturel, sin tvättade och sin kokta potatis av olika sorter att inte bara producenterna utan även konsumenterna — läs: husmödrarna — borde ha fått ta del av den. Bland annat framgick på den lilla utställningen att kokningen har sin stora betydelse. Att en potatis svartnar, när den kommer på bordet, behöver inte alltid betyda att det är en potatis av dålig kvalitet. Det torde oftast bero på att den är fel kokt.

MODERNA
högtidskläder
till uthyrning hos
LUNDINS

Gammeldansens Vänner
i Laholm anordnar bussresa till Hasslarps gammeldansares första dansträff lördagen den 26 febr. Se annons i går.

Laholmsortens SLKF-avd.
har enligt annons möte i Lagagården på tisdag em.

Karup

Karups RLF-avdelning
håller som framgår av annons i dagens tidning årsmöte på måndag kväll kl. 18.30 i Medborgarhuset i Skottorp. Efter förhandlingarna blir det två föredrag och till dessa hälsas särskilt medlemmarnas damer välkomna. Dels kommer ombudsman Einar Nilsson, Falkenberg att redogöra för RLF:s kollektiva olycksfallsförsäkring och dels blir det ett intressant föredrag om Korea av Lars-Erik Johansson, Slöinge.

Karupsavdelningen av folkpartiet
höll i går årsmöte under ordf.-skap av överlärare Orvar Trollér, Hasslöv, som omvaldes till ordf. för 1955. Till styrelseledamöter för 2 år omvaldes Emil Almqvist, Ö. Karup, och Gunnar Johansson, Hasslöv. Suppl.: Eva Nilsson, Skottorp. Kvarstående i styrelsen: Henry Ahman och Hilmer Johansson, Skottorp. Revisorerna Folke Olsson och Signe Paulsson, Skottorp, omvaldes. Korr. ledamot: Orvar Trollér. Ombud till valkretsförbundets årsmöten samt till övriga möten: Orvar Trollér, Wictor Wilde, Skottorp, Ingrid Trollér, Folke Olsson och Erik Andersson, Riviera. Ledamöter i landstingsvalkretsens styrelse: Orvar Trollér och Wictor Wilde.

En dodssynd i trafiken:

att ta risker vid järnvägskorsningar

Svensk politik ej bilfientlig

I debatten kring bilaccis och investeringsavgift har gjorts gällande, att bilismen skulle vara samhällets styvbarn. Det är en orimlig argumentering. Det måste nämligen stå klart, att bilen numera är en nödvändighetsvara, och alldeles särskilt gäller detta för landsbygdens folk, som har de långa avståndens problem. Man måste alltså med glädje se, att bilarnas antal ökar, och hoppas, att de ekonomiska möjligheterna skall bli sådana, att bilparken ständigt kan ökas. Men det måste ju också stå klart, att denna ökning inte kan försiggå i snabbare takt än vad samhällets resurser tillåter.

Det går inte heller att säga, att bilismen i vårt land varit missgynnad. Jämförelser med andra västeuropeiska länder ger vid handen, att bilismen i Sverige haft förhållandevis gynnsamma villkor. Den bilaccis, som vi nu för år 1955 måst påföra, är ingen enastående företeelse. Den svenska bilimporten belastas med en tull på 15 procent och en omsättningsskatt på 12 procent, tillsammans 27 procent. Motsvarande belastning är för Norge 40 procent, för Danmark 50, England 83, Västtyskland 35, Holland 40, Belgien 40, Frankrike 45 och Italien 60 procent. Av dessa länder har alltså vårt land den gynnsammaste positionen.

Detsamma är förhållandet beträffande biltätheten. I början av år 1954 kunde man räkna 16,3 personer per personbil i Sverige, 18,6 i England, 21 i Frankrike, 21 i Belgien, 21 i Schweiz, 27 i Danmark, 51 i Holland, 51 i Västtyskland och 80 i Italien. Sedan Sverige under fjolåret tillförts ytterligare cirka 100.000 personbilar, uppgår biltätheten i vårt land nu till drygt 13 personer per personbil. Den engelska bilparken ökades under fjolåret med cirka 15 procent, medan den svenska steg med nära 30 procent. Vårt försprång har alltså ökats.

Den svenska bilimporten har obestridligen varit mycket omfattande. Under fjolåret importerade vi 85.000 personbilar. Det är åtskilligt mer än vad beträffar de andra länder, med vilka vi här gjort jämförelser. Holland importerade under 10 månader 30.000 personbilar, Danmark under 11 månader 26.500, Belgien under 11 månader 21.000, England under hela 1954 14.000, Frankrike under 11 månader 7.000, Västtyskland under 11 månader 4.500 och Italien under 10 månader 1.700 personbilar.

Det svenska personbilbeståndet har ökats hastigt under de senare åren. År 1930 hade vi 103.664 personbilar, år 1939 180.717, år 1949 194.454, år 1950 252.503, år 1952 360.552 och år 1954 545.000 personbilar. Det kan också tilläggas, att bensinpriset i vårt land inte är jämförelsevis högt. Vid ett oktanantal av 76 är det svenska bensinpriset 59—65 öre per liter. I England är bensinpriset vid ett oktanantal av 72 inte mindre än 70 öre per liter. I Västtyskland är priset 77 öre vid ett oktanantal av 72 och 86 öre vid ett oktanantal av 76.

Det går alltså inte att hävda, att bilismen skulle vara missgynnad i vårt land. Sedan måste man givetvis beklaga, att det blivit nödvändigt att för år 1955 införa bilaccis. Bilimporten i fjol hade ett värde av inte mindre än 734 milj. kronor. Motsvarande siffra för år 1953 var 468 milj. kronor. Det säger sig självt, att denna ökning blivit en alltför kraftig belastning för vår valutareserv. Vill man ta ansvar för samhällsekonomi och penningvärde, måste man nu acceptera bilaccisen.

Att denna åtgärd har stor betydelse i det avseendet, kan inte bestridas. Inom automobilhandlareförbundet har man ju räknat med att bilaccisen kommer att minska nyanskaffningen av bilar med cirka 5 procent. Trots detta skulle i år cirka 120.000 bilar nyinregistreras. Mer kan vi tyvärr inte ha råd med i nuvarande läge.

Tullar, skatter och andra avgifter på personbilar i vissa europeiska länder

Land	Tullar %	Omsättn. skatter %	Produktions-skatt %	S:a % c:a
Sverige	15	12	—	27
Norge	30	10	—	40
Danmark	10 à 15	40 à 50	—	50
England	33 ⅓	50	—	83
Västtyskland	30 à 35	4	—	35
Holland	24 + 15	c:a 1	—	40
Belgien	24	12	4,5	40
Frankrike	30	2	14,5	45
Italien	35 à 45	3	18	60

Ysby

Ysby SLKF-avd.
har enligt annons månadsmöte hos fru Astrid Andersson, Parkhem, på tisdag em.

LANSNYTT

Riksjaktkorten kommer i höst?
Svenska jägarförbundet hemställer hos regeringen att riksjaktkorten skall återinföras oberoende av att frågan om införande av ansvarighetsförsäkring för jägare inte avgjorts. Avgiften vill förbundet ha fastställd till 5 gånger avgiften för jaktkort, eller f. n. 40 kr.

Förbundet förmodar att antalet lösta riksjaktkort inte kommer att nämnvärt överstiga 2,000 för år. Även om antalet riksjaktkort ånyo skulle komma att uppgå till cirka 4,000 — d. v. s. antalet sådana kort under jaktåret 1950—1951 — anser förbundet att det inte finns några skäl föreskriva att riksjaktkort skall lösas på postanstalt. Förbundet vill distribuera dem genom sitt kansli.

Nödrop från lantmäteriet — brist på folk.
Lantmäteristyrelsen har sänt iväg ett nödrop till arbetsmarknadsstyrelsen — lantmätarbrist hotar. En katastrofal nedgång har inträtt i tillströmningen till första årskursen av avdelningen för lantmäteri vid Tekn. högskolan. År 1949 hade man 72 sökande, det följande året 53, vilket antal sedan rutschat ned till 30, 22 och 10 för att under 1954 utgöra endast nio. Siffrorna innebär, att antalet utexaminerade om några få år kommer att understiga marknadens behov. Det statliga lantmäteriets ram för tjänster som besättes av lantmätare uppgår till c:a 435, varjämte drygt 100 tjänster utanför det statliga lantmäteriet innehas av personer med lantmäteriexamen eller civilingenjörsexamen vid högskolans avdelning för lantmäteri.

Behovet av lantmäteriutbildade högskoleingenjörer kan väntas efter hand öka. Härtill bidrar bl. a. den fortgående specialiseringen av städernas fastighetsbildningsväsen. Ny lagstiftning väntas vidare kräva mera insatser från lantmätarnas sida vid fastighetsregleringar. Det är därför angeläget att ökad tillströmning till lantmätarbanan kan åstadkommas och lantmäteristyrelsen ber därför om arbetsmarknadsstyrelsens medverkan härtill.

Drama på tåg

På det schweiziska expresståget Basel—Geneve—Milano har utspelats ett fruktansvärt drama med två döda. Då tåget häromdagen anlände till Brigue hittades tågvärdinnan, 38-årige Trudi Eggler, bosatt i Lausanne, död på den sista vagnens bakre plattform. Hon dödades med ett revolverskott i huvudet från nära håll. Några minuter senare upptäcktes tågets konduktör, Edouard Grosjean, 38 år gammal, döende och inlåst på en av tågets toaletter. Han återfick ej medvetandet utan avled på vägen till sjukhuset. Kärlekstragedin mellan de båda gick så till att konduktören uppvaktade den snygga tågvärdinnan som emellertid ej ville veta av honom, varpå den förälskade konduktören lockade henne till tågets sista plattform och dödade henne med ett revolverskott. Senare tog han själv sitt liv.

Vi bär vårt kors...

Det är inte bara hos oss som skatterna är höga. Det finns nationer sam varit med i ett par världskrig också — och har nästan lika höga som vi.

Det berättas att en fransman och en amerikan satt och pratade om saken. Trikoloren är vår symbol, sade den förstnämnde: Vi ser rött när vi fyller i deklarationen, vi bli vita i ansiktet när vi får skattsedeln och sliter tills vi blir blå för att kunna betala.

— Hm, muttrade amerikanen, samma hos oss. Bara det att vi ser stjärnor också.

Familjenyheter

FÖDELSEDAGAR

80 år
fyller i morgon söndag änkefru Hilda Nilsson, Ränneslöv.

Jub. är född i Ränneslöv och sedan en del år tillbaka änka efter f. lantbrukaren Hans Petter Nilsson. Makarna förestod tidigare under ett 40-tal år Kommungården i Ränneslöv. Numera vistas fru Nilsson hos en son i Nyby, Laholm. Under sin krafts dagar gjorde sig jub. känd som en duktig och kunnig husmor och på Kommungården var hon synnerligen uppskattad. Trots sin höga ålder är hon vid god vigör.

75 år
fyller på måndag f. lantbr. Axel Henrik Svensson, Kyrkhult, Knäred. S. som är född i Kyrkhult, har haft ett jordbruk i Jonsnahult, vilket han sålde då han arrenderade Egernahults kvarn. Sedermera har han ägt ett jordbruk i Körsveka och slutligen även ett jordbruk i Rankabygget, Veinge socken. Numera är han bosatt i Kyrkhult.

70 år
fyller på måndag fru Hilda Svensson, maka till fastighetsägare Edvin Svensson, Gamleby, Laholm. Hon är född i Stäme och kom i unga år ut för att försörja sig själv. Under många år hade hon anställning hos framlidne handlande Nils Ljungberg, likaledes i Laholm. Hon är en synnerligen duktig kokerska, och har som sådan varit anlitad både i Laholm och på södra Hallands landsbygd. Gladlynt och trevlig som hon är så blir hon säkerligen föremål för många hyllningar.

60 år
fyller i morgon köpman Emil Persson, Vallberga, Ränneslöv. Sedan bortåt 40 år har P. drivit affärsrörelse i Vallberga och har därunder vunnit sina kunders förtroende o. aktning. Helt nyligen överlät han rörelsen till en son. Han har även drivit jordbruk men har numera utarrenderat detta. Personligen en synnerligen trevlig och sympatisk person blir han säkerligen ihågkommen på högtidsdagen.

60 år
fyller i morgon fru Jenny Svensson, maka till lantbr. Göran Svensson, Bökeberg 1, Veinge.

50 år
fyller i morgon lantbr. Ivar Johansson, Edenberga. J. är född i Veinge och redan som yngling var han sin far behjälplig med byggnadsarbete, för att fortsätta med sådant under olika byggmästare, tills för tio år sedan, då han köpte ett lantbruk i Edenberga, som han sköter på ett rationellt sätt.

Glad och sympatisk som J. är kommer han säkert att bli ihågkommen av släkt och vänner på sin halvsekelsdag.

50 år
fyller på måndag lantbr. Sture Hilding Johansson, Göstorpshult 3, Hishult. För ett 20-tal år sedan övertog han sin fädernegård i Högaholma, vilken han fortfarande äger och brukar. Han är en duktig och kunnig jordbrukare som försatt sitt hemman i gott skick. Han har även flitigt tagits i anspråk för allmänna uppdrag. Han var sålunda under en 6-årsperiod nämndeman och han är fortfarande ordf. i Hishults BF-avd. samt kyrkovärd och ledamot av kommunalfullmäktige. På grund av sin redbarhet och hjälpsamhet är han allmänt uppskattad i sin hemsocken.

50 år
fyller i morgon, söndag, fru Helga Jönsson, maka till lantbr. Erik Jönsson, Hishult.

50 år
fyller i morgon fru Anna Valborg Nilsson, maka till lantbr. Johan Nilsson, Perstorp, Ränneslöv.

HYLLNINGAR

— På sin 50-årsdag blev vägarbetaren Erik Strandh, Ulvsbäck, Markaryd hjärtligt hyllad. Familjen inledde med att överlämna en minnesgåva och för släktkretsen uppvaktade fjärdingsman Sten Lundin, Markaryd med en kontantgåva. Kamraterna vid vägförvaltningen gratulerade med en penninggåva som överlämnades av bitr. vägmästaren Malte Månsson. Syskonkretsen gratulerade med en penninggåva genom sadelmakare Hartvig Strand, Markaryd o. grannarna bringade sina lyckönskningar genom smedmästare Axel Johansson, Ulvsbäck och hr Vilhelm Johansson, Timsfors.

Jubilaren är född i Ekhult och bosatte sig i Ulvsbäck för omkring 20 år sedan. Sedan en lång tid tillbaka har jubilaren haft anställning vid vägförvaltningen.

DÖDSFALL

Nils Nilsson. I sitt hem i Båstad avled i torsdags f. byggnadsarb. Nils Nilsson. Han var född 1878 i V. Karup. I ungdomsåren var han byggnadsarbetare och sedan kusk hos åkerifirmor i Båstad, sista arbetstiden blev det åter byggnadsarbete som avbröts då han sedan länge varit kroniskt sjuk. Trots ohälsa har Nilsson dock arbetat med lättare sysslor in i det sista. Han sörjes närmast av makan Emma och av döttern Inetz, gift med Gösta Persson, verkmästare vid Båstads kalkindustri.

BEGRAVNING

— En högtidlig jordfästning ägde i går rum i kapellet på Laholms begravningsplats, då stoftet efter fru Anna Elfrida Nilsson, Trulstorp, vigdes till den eviga vilan. Prestaverna fördes av lantbrukarna Teodor Pålsson och Sigfrid Svensson, båda från Trulstorp. Kistan var redan placerad i kapellet. Akten inleddes med att musikdir. Pålsson spelade "Fuga i e-moll" av Scarlatti. Efter ps. 403: 6—9 förrättade k.-adj. Bergman jordfästningen. Så följde ps. 331 samt begravningsmässan med antifonier. Akten slöt med ps. 297: 3, och när kistan bars ut, spelade musikdir. Pålson "Sursum corda" av Åhlén. Vid graven förrättade officianten bön och sjöngs ps. 95: 5—6. De anhörigas tack för hedersbevisningen framfördes av lantbr. Evald Jönsson, Mellbo. En vacker blomstergärd hade ägnats den bortgångnas minne.

På BIO

Centrum, Laholm: Västerns vilda dotter.
Centrum fortsätter även på lördagen och söndagen med Warners färgfilm "Västerns vilda dotter" där alla tonåringars stora idol Doris Day svarar för den kvinnliga fägringen och sjunger filmens stora schlagers "Kärleksdröm". En tjusig underhållningsfilm för hela familjen.

Scala, Laholm: Farlig frihet.
Den som gillar en hård, från och realistisk film med en fart som i de bästa amerikanska thrillers bör inte försumma Arne Ragneborns "Farlig frihet". Den unge skådespelaren har själv skrivit manuset och svarar dessutom för regin samtidigt som han kreerar huvudrollen. Hela historien om "Myggan" — en södergrabb som kommit på sned här i livet förefaller kanske något overklig .Tro dock inte detta. Sådana fall finns åtskilliga. Arne Ragneborn spelar själv Myggan med en nästan kuslig inlevelse som gör honom värdig epitetet Sveriges Richard Widmark. Lars Ekborg, Carl-Olof Alm, Bengt Martin och Inga Gill gör alla utsökta studier i äckel-roller.

Vallberga biograf
ger söndag kl. 8 "I Jesse James spår" heter kvällsprogrammet 19.30. Det är en spännande och ovanlig västernhistoria, som varken saknar Cancanflickor, whisky eller revolvrar. Barnförbjuden.

Våxtorps biograf
ger söndag kl. 8 "Sjörövare är vi allihopa" med Abbott och Costello i huvudrollerna. Det är en jätteroligt film med massvis av trevliga o. humoristiska situationer. De båda lustigkurrarna faktiskt överträffar sig själva den här gången. Barntillåten.

Fagerhults biograf
ger söndag vid förest. kl. 4 och kl. 7.30 (Obs. tiden) Metros makalösa storfilm i färg "Quo Vadis". Filmen tar en körtid av cirka 3 timmar oc hmed anledning därav har inträdet ökats något. Barnförbjuden.

Senaste nytt:

Franska regeringsspektaklet fortsätter

PINEAUS REGERING BLEV TVÅ DAR GAMMAL.

PARIS i dag.
Den franske socialisten Pineau lyckades inte klara den franska regeringskrisen då han i natt störtades med 312 röster mot 284. President Coty kallade i natt partiledarna till sig och frågade hur de ville ha det. Kommunisterna hade dock inte fått någon inbjudan och socialisterna vägrade att komma.

Lämnar stor gård för "Kongo-frihet"

FALKÖPING i dag.
En av flobydirekören Olle Gustavssons sympatisörer är lantmästare Göran Liljenroth, Dalsviks gård, Vinninga. Han är fast besluten att lämna "det kalla och solfattiga Norden och det ifria regleringssamhället Sverige" för att med hustru och fem barn slå sig ner i belgiska Kongo, men det kommer inte att ske förrän i höst.

— En skörd till skall jag ta på Dalvik, säger han till en tidning. Sedan skall jag arrendera ut gården och ge mig i väg. Sälja gården vill han inte göra; en reträttplats kan vara bra att ha. Det är inga ekonomiska bekymmer med gården som gett resfeber.

Ett knippe kungahistorier

berättade för LAHOLMS TIDNING av J. P.

Om vi så skulle börja denna lilla artikel med en gammal god historia från vårt broderland Danmark. När nuvarande kung Fredrik var kronprins, var han med på en större militärmanöver på västjyllands hedar. Dagen var varm och svettig både för befäl och manskap och kronprinsen gick in i en torvtig koja oc hanhöll om ett glas vatten. I huset bodde en gammal kvinna, som just höll på att baka pannkakor, och godhjärtad som hon var fråga hon om "beväringen" ville smaka pannkakorna. Jo det ville han, och efter att ha ätit 2 stycken tog han upp 2 kronor och ville ge gumman. Nej blev svaret jag vill inte ha betalt för dem, för jag vet att en beväring är rätt så dåligt avlönad. Ja men sa kronprinsen jag är kungens son. Då sa gumman: Är han son till kungen, då skulle han väl haft kniv och gaffel och inte ätit med fingrarna.

När kejsar Wilhelms pojkar på sin tid voro i uppväxtåldern hände sig en dag att de blev ovänner och kronprinsen prygla en yngre bror ganska ordentligt under det han sade jag skall lära dig, vem som är kronprins i Tyskland. Kejsaren fick händelsevis höra detta och så ingrep han med en ordentlig "sittopp" åt kronprinsen och sa: Och jag skall lära dig vem som är kejsare i Tyskland.

Peter den store av Ryssland — påstås det — såg man inte skratta mer än 2 gånger. Den ena gången lär ha varit när hans svärmor var död och den andra gången när han såg Waxholms fästning.

Kejsar Wilhelm skulle en gång inspektera en truppavdelning i den del av Polen, som den tiden hörde till Tyskland. Man förberedde de av manskapet, som icke förstod tyska språket att kejsaren som oftast bruka fråga någon av mannarna i ledet hur gammal han var och hur länge han varit soldat samt om han var belåten med sin kapten och sin korpral och hur de då skulle svara. Kejsaren kom och fråga den längste i truppen hur länge han varit soldat. Svaret blev 23 år, så kom frågan hur gammal soldaten var: svar 6 år. Då utbrast kejsaren: Antingen är du galen eller jag. Soldaten svara: båda två.

Under en av de somrar, som kung Oskar med Drott var i Marstrand, kom han en varm dag omgiven av en del förnäma herrar till stadens brunn och där befann sig en ung skådespelerska från Göteborg, som kungen kände, varför han utbrast: Se här har vi Rebecka vid brunnen, kan man få ett glas vatten? Gärna det blev svaret och jag vill också vattna alla Ers Majestäts kameler.

Vi minnas kung Edvard av England, som blott var konung en kortare tid enär han hellre avstod från Englands tron än från den kvinna som han älskade. Denne kung Edvard var kort före sin tronbestigning på besök i Stockholm och blev bland annat förevisad utsikten från Stadshusets torn. Han fråga då om det hände någon gång att någon begick självmord genom att kasta sig ut från utsiktsplatån. Vaktmästaren var väl inte så styv i engelska, tyckte prinsen fråga om det var många dagligen som besökte tornet i fråga, svara att det kan vara hundratals om dagen vissa dagar.

Storhertig Alexander var icke känd för att vara ett geni. När det så en dag omtalades för honom att en av hovdamerna hade fått ett barn 2 månader efter sitt giftermål, sade storhertigen: Då var väl barnet mycket litet eftersom det kom 32 veckor för tidigt.

Från Karl XV:s tid finnes en mängd historier och här några av dem: En gång då kungen vistades på Bäckaskog i Skåne inbjöd han några av ortens bemärkta män på middag och bland dem riksdagsmannen Sven Nilson i Österlöv, som kom att sitta bredvid kungens adjutant, greve X. Under samtalets gång frågade denne: är det sant att riksdagsman har varit sockenskomakare i yngre dagar? Sven Nilson: Jo det är riktigt men det har väl inte greven varit? Greven: Nej hur kan ni tro något sådant? Sven Nilson: Nej för i så fall hade väl greven varit det ännu. Det berättas att kungen skratta hjärtligt åt svaret, men det gjorde inte greven.

En annan historia också från Bäckaskog är att kung Karl inbjöd den danske kung Fredrik den 7:e till att deltaga i en jakt å Bäckaskog. Danske kungen tacka ja och fråga om han fick ta sin "kone" med sig. Kung Karl svara att han fick taga så många konor han ville med sig.

Karl XV:e besökte en gång en svensk småstad, borgmästarens hyllningstal blev så långt och krystat så det blev en plåga också för kungen att höra på varför han avbröt talaren med orden: — Tyst nu så skall du få vasen!

Vid ett tillfälle då någon av de kungliga var död ,begärde norske ministern i Stockholm på grund av sin ålder och sina många tjänsteår att i begravningståget få gå till höger om den svenske statsministern. Nej, svara kungen, det kan du inte få men vill du gå under tronhimeln i stället för mig så kan du få det.

En rysk storfurste var i slutet på förra seklet på besök i Stockholm. Han ville också se Falu koppargruva varför Oskar II sände en ciceron med honom dit. På grund av det höga besöket tyckte gruvans styresman att de ville överraska med att arbetarna sjöng psalmen 124 första versen: Vår Gud är oss en väldig borg. De tänkte troligen inte på att fortsättningen av versen ly-

Forts. å sid. 4.

Markaryds-bygden

Laholms Tidnings lokalredaktion: Markaryd, Villagatan.
Redaktör Sven B. Jönsson. Tel. 10150.

Markaryds-Strömsnäsbruk m .omnejds köpmannaförening

har hållit årsmöte i Markaryd.

Organisationschef Axel Bengtsson, Stockholm inledde med att lämna vissa interna informationer och vid det därpå följande kaffesamkvämet blev det diskussion.

Så följde själva årsmötet och i styrelseberättelsen meddelades bl. a. att antalet medlemmar är 70.

Till ordförande återvaldes köpman Artur Åkesson, Strömsnäsbruk och v. ordf. blev köpman Sune Ohlsson, Axhult, kassör och sekr. köpman Gunnar Persson, Markaryd. Övriga styrelseledamöter blevo köpmännen Aston Andoff, Timsfors och Karl Samuelsson, Traryd.

Till revisorer omvaldes köpmännen Yngve Olson och Magnus Svensson båda från Markaryd och valdes 7 representanter att representera avdelningen vid köpmannaförbundets kongress i Växjö.

Timsfors station kommer att lyda under Markaryd.

Som bekant håller såväl SJ som posten på med att rationalisera, bekräftelse härpå fick vi häromdagen då det meddelades att postdirektionen har för avsikt att dra in Markaryds postkontor och ersätta det med en postexpedition och med en poststationsmästare som chef.

Samtidigt har det meddelats att järnvägsstationen i Timsfors skall dragas in, men så farligt är det nu inte. Rationaliseringen innebär att Timsfors station kommer att lyda under Markaryd på så sätt att stationsinspektor Ragnar Zetterström i Markaryd kommer att bli inspektor för såväl Markaryd som Timsfors järnvägsstationer.

Fint ishockeyfrämmande på söndag.

På söndag blir det åter ishockey i Markaryd då Jonstorps IF kommer på besök. Gästerna har ett mycket färgstrkt lag, som gjort många synnerligen bra matcher. Även Markaryd har kommit igång på allvar och inte minst torsdagskvällens seger över Diö på bortaplan imponerar .Hemmalaget kommer att ställa upp ordinarie och den spännande uppgörelsen börjar kl. 17.30. Se annons i gårdagens tidning.

Markaryds Bridgeklubb

har nu spelat andra omgången i klubbmästerskapstävlingarna och återstår således endast en omgång. Sven Paulsson och Thure Ohlsson vann även andra omgången och har nu en så pass betryggande ledning och de praktiskt taget redan är klubbmästare. Sedan följer fyra par med endast smärre differenser och kommer sista kvällen att bliva mycket spännande då dessa par skall göra upp om tätplaceringarna.

Sista spelkvällen lämnade följande resultat: 1) Sven Paulsson—Thure Ohlsson 133 poäng, 2) Sven B. Jönsson—Knut Malmberg 127, 3) Göte Lundqvist—Gunnar Ohlsson 126, 4) Sten Lundin—Lennart Håkansson 121, 5) Carlsson—Carlsson 107, 6) Nyborg—Nyborg 105, 7) Wingren—Juliusson 103, 8) Thagesson—Bertil Paulsson 99, 9) Josefsson—Johansson 91, 10) Lennart Ohlsson—Knut Paulsson 86 poäng.

Sammanlagt efter 2 omgångar:

1) Sven Paulsson—Thure Ohlsson 270 poäng, 2) Göte Lundqvist—Gunnar Ohlsson 250, 3) Jönsson—Malmberg 237, 4) Carlsson—Carlsson 234, 5) Lundin—Håkansson 233, 6) Wingren—Juliusson 217, 7) Lennart Ohlsson—Knut Paulsson 202, 8) Nyborg—Nyborg 190, 9) Thagesson—Bertil Paulsson 182, 10) Josefsson—Johansson 181 poäng.

Knäred

Bygdegårdsföreningen Bygdegården Skansen

höll på fredagen årsmöte under ordf.-skap av Verner Henriksson, Knäred. Styrelse- och revisionsberättelsen föredrogs och godkändes. Till styrelse omvaldes Verner Henriksson ,Knäred, Alvar Andersson, Björkered, Erik Fritiofsson, Trälshult ,Gunnar Ström ,Lagered, Karl Axelsson, Björkered ,Kjell Svensson ,Putsered, och Åke Cronqvist, Kåphult.

Revisorerna Viggo Viktorsson, Egernahult, och Erik Hansson, Svenshult ,omvaldes. Ombud vid distriktssammanträden med Bygdegårdsföreningarnas riksförbund utsågs ordf.

Som ombud i Dalavägens vägsamfällighet valdes Åke Cronqvist, Kåphult, medan Gunnar Ström blev ombud i såväl Knäreds Brandstodsbolag som i Knäreds Elektriska förening. Ombud i Skansens vattenförening blev Brynolf Karlsson, Knäred.

Knäreds BF-avdelning

höll på fredagskvällen årsmöte i Bygdegården Skansen under ordf-skap av Arvid Johansson, Vångadal. Sigfrid Karlsson, Knäred, Gunnar Ström, Lagered, Sixten Nilsson, Gunnarsbygget, och Åke Cronqvist ,Kåphult. Som styrelsesuppl. utsågs Valdemar Isaksson, Kåphult, och Oskar Svensson, Sibbalt.

Revisorer blev Tage Persson, Dyrevad, och Joel Henningsson, Knäred. Som distriktsombud förutom ordf. som är självskriven utsågs Gotthard Nilsson, Svenshult, Gunnar Ström, Lagered, Arvid Johansson, Vångadal ,Åke Cronqvist, Kåphult, och Edvin Josefsson, Svenshult.

Ombud vid sammanträden med landstingsvalkretsen blev Gotthard Nilsson, Svenshult, Viggo Viktorsson, Egernahult, Hilmer Jönsson, Putsered, Ivar Svensson, Björkered, Alex Johansson, Knäred, Mander Johansson, Norrlida, Åke Cronqvist, Kåphult, och till led. i SLKF-avd:s styrelse Gunnar Ström, Lagered.

Efter sammanträdet följde samkväm varvid man bl. a. visade två filmer, "Sveriges gröna tröja" — en film om skogar och skogsvård — samt jaktvårdsfilmen "Älg" och vidare förekom servering.

Knäreds skyttegille.

Om fältskjutningen i Hishult på söndag erinras. Ett mangrant deltagande önskvärt från Gillets skyttar. Samling kl. 9 vid handlanden Jacobssons i Knäred.

Hishult höll rena lekstugan med Markaryds Södra: 13-0

Snön föll rätt tätt på fredagskvällen uppe i Hishult och hemmaspelarna hade fullt upp med att skotta banan i periodpauserna och under perioderna spottade man mål i ungefär samma takt. Ty med hela 13—0 slogs Markaryds Södra tillbaka i ishockeyfighten där hemmaspelarna närmast kom att leka "canadicker" mot smålänningarna.

Med samma fermitet som Hishultsspelarna takade in pucken i Markarydskassen — med samma fermitet nästan spottade ishockey-basen Wiggo Ågardt fram segersiffrorna när han på fredagskvällen rapporterade utgången.

— Det gick alla tiders. 13—0. Nåja, gästerna kunde inte på långa håll mäta sig med premiäraktörerna från Skånes Fagerhult så vi får ta resultatet med bibehållen fattning.

Fin is hade vi i kväll, fortsätter han, men snön kom också nu och under nästan hela matchen dalade flingorna ner och det fortsatte ännu någon timma efter matchen. Så det blev för våra grabbar att skotta banan i pauserna.

Periodsiffrorna: 4—0, 4—0 och 5—0 talar om en jämn överlägsenhet och för de tretton fullträffarna svarade Tony Turesson med 4, "Gutten" Henriksson 2, Kjell Svensson 2, Lennart Artursson 2, Ernie Svensson och Kjell Josefsson 1 vardera medan gästerna var hyggliga nog att själva bidra med en — självmål alltså.

Men hårdare tag stundar: redan på måndag blir det full fart i rinken igen. Då kommer "Södras kusiner" — Markaryds IF vars B-lag blir en svår svår nöt för Hishultspojkarna att knäcka.

A—n.

BANKER LURADES PÅ MILJONER

En f. d. guldspekulant, 54-årige André Roguet, har arresterats av Parispolisen sedan han lurat en rad franska banker på sammanlagt över 100 miljoner franc — vilket motsvarar cirka 2 milj. svenska kronor.

Den elegante Rogut hade frejdigt skrivit växlar med erkänt solventa namn som utställare och sig själv som acceptant. Alla namn var givitvis förfalskade — även acceptantens var fiffel. Efter att ha opererat en tid i Lyon blev han fast, men rymde ur arresten och bosatte sig under falskt namn i Paris, där verksamheten fortsattes i de gamla spåren. Polisens singnalement löd på en spenslig ung man, men den person som en dag inställde sig till förhör hos polisen var påfallande korpulent. Lagens väktare genomskådade emellertid tricket Svindlaren hade stoppat upp sina kläder med bomull för att undgå att bli igenkänd.

DJAKARTA: De tusentals personer, som flytt undan översvämningarna till höglänta trakter i mellersta Sumatra hotas av tigrar, björnar och ormar. Liksom människorna har de vilda djuren dragit sig upp mot bergen, och det uppges att tigrar redan rivit några människor.

Ett knippe . . .

(Forts. fr. sid. 3)

der: Mörkrets furste stiger ned hotande och vred. Han rustar sig förvisst med våld och argan list. Likväl vi oss ej frukta. Som tur var förstod inte den ryske fursten vad det var de sjöngo.

Kung Karl XIII var ju gammal redan när han blev kung. Så under något av hans sista regeringsår hände sig, att en av Stockholms fiskargummor hade begått någon lagstridig handling för vilken hon blev dömd till böter eller fängelse. Hon anhöll att få komma inför konungen och begära nåd. När hon kom in till den gamle ålderdomssvage kungen stod denne mitt på golvet, gumman rusar fram och kastar sig på golvet, under det hon slår armarna om kungens ben och ropar nåd, nåd! Kungen tog härvid överbalansen och föll över käringen. När vakten varskodd av bullret kom in lågo de båda på golvet medan kungen befallde, kasta ut fruntimret! Nådeansökan gick troligen i "stöpet".

Gustav V var en gång på besök i Luleå och landshövdingen talade om att han hört berättas om en gammal man, som gått 6 mil till fots för att få se kungen. Majestätet kallade fram mannen ifråga och sporde om det var riktigt vad landshövdingen talat om? Ja, blev svaret: Det var så, Ers Majestät, att själva huvudärendet var att jag skulle in till bolaget och hämta min ranson.

LAG OCH ORDNING

Lagar och förordningar är till för att efterlevas, sade gränskontrolanterna åt moster Frieda, som till julen tvättat sitt linne i sin sommarstuga i Birkenweder utan för Berlin, alltså i östzonen, och tänkte ta det med sig till sin bostad vid Alexanderplatz i Berlin. Illegal utförsel av linne från östzonen är straffbart, sade kontrollanten, och moster Frieda måste lämna in korgen med de nymanglade varorna på resgodsförvaringeni Hohenneuendorf. Enligt de råd som folkpolisen givit henne gick hon sedan till alla möjliga myndigheter för att få de papper som krävdes för "importen": införsellicens, speciellt in förselbevis, intyg om hederlig vandel, exporttillstånd etc.

Moster Frieda sprang från myndighet till myndighet i fulla fyra veckor, men ingenstädes fick hon de erforderliga papperen Till slut resignerade hon och beslöt hämta tvätten och forsla den tillbaka till sommarstugan. Men i Hohenneuendorf **fanns tvätt**korgen inte längre.— Jag beklagar, sade tjänstemannen, men här förvarar vi bagaget blott fyra veckor. Sedan går det till centrala hittegodsbyrån vid Alexanderplats.

Det lät inte moster Frieda säga två gånger. Glad i hågen for for hon till Alexanderplats, betalade förvaringsavgiften och bar hem sin tvätt utan några licenser och andra papper !

Så skall en folkdemokratisk slipsten dras . . .

*

Det var i en småskola i Dalarna . En liten mas kommer fram till fröken och vill ha sin penna formerad.

— Vässa pennan åt mej, du

Lärarinnan söker vänligt men bestämt uppmana pojken att tilltala henne hövligare.

Pojken hör tålmodigt på. Tittar sen på sin penna och utbrister:

— Ho duger. Dä får vara.

Prenumerera på LT

Vårt verksamhetsområde är för litet, säger Rune Waldekranz.

"Profiler i svensk film" II:

Nödvändigt för svensk film att öka intresset utomlands

Sedan drygt ett decennium tillbaka har varje år åtminstone ett halvdussin svenska filmer varit försedda med förtexten Produktionsledning: Rune Waldekranz. Som konstnärlig ledare för AB Sandrew-Bauman-films verksamhet har han varit den inspirerande faktorn bakom åtskilliga djärva svenska filmprojekt: Från Fridegårdsfilmen "Lars Hård", Josef Kjellgrens "Främmande hamn", Harry Martinsons "Vägen till Klockrike", Ingmar Bergmans "Gycklarnas afton" fram till Alf Sjöbergs våghalsiga filmäventyr med "Fröken Julie", "Barabbas" och Karin Månsdotter". Med "Fröken Julie" fick Rune Waldekranz på allvar ut svensk film på världsmarknaden och därigenom nådde han inte bara en konstnärlig good will för svenska filmmäns sätt att se och tänka, utan också ett betydande ekonomiskt tillskott för den allt magrare filmbudgeten här hemma. Toppfilmerna som gått att placera även utanför vårt land har varit en spjutspets mot framtiden, tycker Rune Waldekranz själv.

— Vad man önskar av svensk film just nu är inte djärva experiment för sakens egen skull, säger Rune Waldekranz. Men som jag ser problemet med den svenska filmens situation för närvarande syns det mig nödvändigt att vi upprätthåller de positioner vi vunnit på internationell marknad genom åtminstone ett par fullviktiga filmer om året. Filmer som inte imiterar eller är för trångt bundna av provinsiella hänsyn, filmer som uttrycker vår nationella egenart genom vårt sätt att se på vad som händer i samtiden. Kan vi inte göra detta kommer svensk film att stagnera och återgå till sina egna trånga gränser. Alla djärvare försök kommer ofelbart att stranda på de ekonomiska kalkylerna, som säger att publikunderlaget här hemma är för litet och för ointresserat av mogen film. Man kommer inte ifrån att de som huvudsakligen ser film är ungdom mellan 15—25 år och den publiken ger inget underlag för mera kräset valda filmuppslag.

— Svensk film lider sannerligen inte brist på idéer och fina uppslag, tvärtom. Men det svåra är att få tag på folk som kan utföra dem. Först och främst är det ett så ytterligt litet antal människor i det här landet som intresserar sig för utformningen av filmmanuskript, sedan Hjalmar Bergmans dagar är det minsann inte många författare av kvalitet som gett svensk film ett originalmanuskript. Och de unga författarna, de som i alla fall växt upp tillsammans med filmen, är briljanta stilister med lysande enskildheter. Men var är människorna? Var är berättelserna? Var är den dynamik förutan vilken ingen film blir bra?

— Som det nu är har vi bara några stycken filmmän, som bolagen vågar satsa på i sina större produktioner. Och genom bristen på originalmanuskript blir det ofta så att man får gå till en färdig roman och låta författare och regissör gemensamt utarbeta filmen, en kombination som naturligtvis inte alltid slår rätt. Sen är också bristen på regissörer rätt kännbar, även om den avhjälpts på allra senaste tid med namn som Alf Kjellin, Gunnar Hellström, Kenne Fant, Stig Olin Hasse Dahlin. Men regissörslinjer i svensk film måste ytterligare breddas.

Rune Waldekranz är inte bara konstnärlig ledare för Sandrew-Bauman-film, han är också filmboksförfattare och har sedan 1941, då han lämnade ifrån sig "Filmen växer upp", åstadkommit ytterligare tre volymer om all världens film. Produktionschefens arbete lämnar inte många timmar över men man har ju nätterna, tycker Rune Waldekranz. Och det är ur filmboksnätternas författarskap han hämtar ny glädje och ny inspiration till det hårda och ofta otacksamma jobb, som det innebär att göra något utöver det vanliga i svensk film av idag.

Onekligen rymmer produktionsledarens arbete mycket av bisarr självuppoffring: att inspirera och köra på författare, regissörer och skådespelare så att de gör sitt bästa och därigenom hyllas av biopubliken i alla länder. Själv nämns han aldrig. Så det kan ju vara roligt att någon gång få berätta vad som döljs bakom Produktionsledning: Rune Waldekranz.

Prenumerera

"Berias gangster" på moskvascenen

MOSKVA

Inom kort blir det premiär i den traditionsrika och förnäma Mali Teatr i Moskva på den kände ukrainske författaren Alexander Korneitjuks nyaste drama. Pjäsen heter "Vingarna" och berättar om en enkel sovjetrysk medborgare som av nazisterna under kriget tvingats till tvångsarbete och förts till Tyskland. Efter hans återkomst till hustrun och hemmet vid krigets slut, dömdes hjälten av den regionale chefen för den hemliga politiska polisen till mångårig [illegible]se i avlägsna och ödsliga tra[illegible] fjärran Sibirien. Domen uttalad[illegible]n att han fick tillfälle att försvara sig, enbart på grund av några illvilliga anonyma anklagelsebrev. När hjälten efter många umbäranden och lidanden återkommer från deporteringen är hans domare, den höga officeren i den hemliga polisen själv inburad på grund av att ha tillhört "Berias gangsterband" [illegible]lten har självklart aldrig varit någon samarbetsman. Det återförenade äkta paret protesterar energiskt "mot de tårar, lidanden och smärtor som förorsakades av dessa banditer som föregav att tjäna den revolutionära vaksamheten.". Pjäsens slutscen formar sig till en flammande appell som uttalas av hustrun till polisterrorns oskyldiga offer: "Tack vare vårt kommunistiska partis centralkommitté har den fruktansvärda mardrömmen släppt sitt hemska grepp. Aldrig får den återkomma!

Amerika säljer sitt överskott av livsmedel på världsmarknaden

WASHINGTON. (TT — Reuter) Det amerikanska jordbruksdepartementet planerar att sälja jordbruksprodukter till ett värde av 452,800,000 dollar mot betalning i utländsk valuta under det år som slutar den 30 juni 1955.

Jordbruksminister Benson meddelade detta då han på torsdagskvällen inför representanthusets jordbruksutskott talade för en minskning av stödet åt de inhemska jordbrukspriserna.

Benson varnade för försäljning till utlandet av det amerikanska överskottet till vilket pris som helst utan hänsyn till verkningarna på världsmarknaden.

Bo, fem år, är med mamma till barnläkaren. På golvet i väntrummet ligger ett stort hundskinn. Bo stirrar storögd på det stora farliga djuret, så mamma måste tala om för honom att hunden är skjuten, så det är inte farligt. Bo sitter stilla en stund, så frågar han helt blek:

— Skjuter dom bara hundar här?

Leonardo da Vinci tillfrågades en gång hur gammal han var.

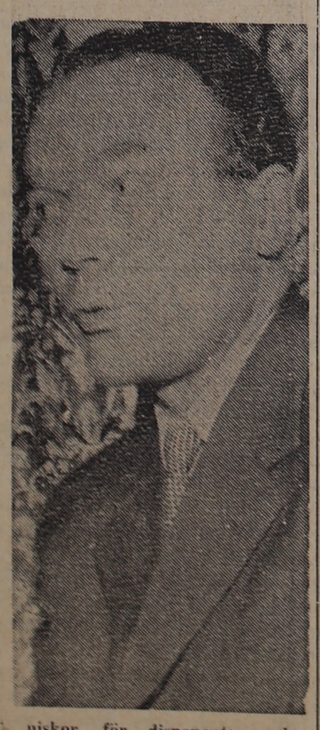
— Åtta eller tio år, svarade han.

— Det stämmer inte riktigt med ert vita skägg, sade den frågande förvånad.

— Jag räknar blott de år, som jag hoppas ännu få leva, ty de förflutna tillhör mig lika så litet som de pengar jag givit ut under mitt liv, var svaret.

Inte skolrymmarna utan bilisten är busen

Motorfolk har, liksom folk i allmänhet, visat tendenser att sätta likhetstecken mellan bilstöld och rymning och talar i sammanhanget om att den humana ungdomsvården är skyldig bilismen hundratusentals kronor, sade rektorn vid Ryagårdens skolhem Harald Hansson, Örkelljunga, då Hallands läns Socialvårdsförbunds kurs för barnavårdsnämnderna fortsatte på fredagen. När flickorna rymmer ligger det inga bilvrak utefter vägarna, men de samvetslösa bilister som plockar upp flickorna från skyddshemmen lämnar efter sig människospillror och förorsakar staten miljonförluster. Bilismen är skyldig ungdomsvården betydande belopp . . .

På ett lasarett i Mellansverige ligger just nu en flicka — hon kostar staten 35 kronor om dagen — fullständigt förstörd såväl till kropp som själ, resultatet av en 59-årig disponents villighet att erbjuda lift och sprit mot den enda ersättning en skyddshemsflicka är mäktig. Och det är inte lätt att komma åt de disponenter och långtradarchaufförer som hjälper flickorna att rymma — utan hjälp skulle det inte finnas någon flyktmöjlighet för dem.

Det talas gärna om dalt i sammanhanget. Det är inte en fråga om dalt eller inte dalt, här gäller det att komma fram till det mest effektiva, det som hjälper pojken eller flickan att komma på god fot med samhället igen. Vi hjälper inte vårt kliental med stränga straff, även om eleverna så långt möjligt får ta konsekvenserna av sitt handlande.

Straff hjälper inte, det ger på sin höjd den straffande en befriande känsla av välbehag. Straff biter inte på den människoskotyp vi har att göra med, spöknippet hjälper på sin höjd för oss vanligt tänkande människor, för disponenter och långtradarchaufförer.

Jag trodde inte att det fanns så mycket godtrogenhet och så mycket otrogenhet bland folk av mitt eget kön. Häpnadsväckande interiörer blottas i polisrapporterna. Som detta om mannen — för att ta ett exempel — som följde med en flicka upp på rummet för ett visst belopp. Mannen hade emellertid inte mindre än en tusenlapp på sig, varpå flickan erbjöd sig gå ned till den närbelägna taxistationen och växla. Hon fick det! Och försvann.

Var det bedrägeri? Tio bland [illegible] människor [illegible] det ju tämligen ofta, att en finare supe efter ett teaterbesök inte ger den rätta utdelningen, trots att ibland avsevärda summor spenderats, utan bara resulterar i ett godnatt vid porten — är det bedrägeri? Åtalbart?

Egentligen lyckas vi rätt bra med verksamheten vid ungdomsvårdsskolorna, det är bara det, att vi inte kan göra reklam för de "lyckade" fallen, då pojken eller flickan återinpassats i samhället. De mindre lyckade syns emellertid, även om skolorna mycket ofta får kläda skott för brott, som de inte rimligen kan lastas för.

Det är fel att kalla skolorna drivhus för förbrytaramnen, det är fel att sätta likhetstecken mellan bilstöld och skyddshemsrymningar. Varje natt begås tio inbrott i Stockholm, här i landet stals i fjol i runt tal 10,000 bilar och skall man räkna ut hur många som stals av skyddshemselever får man börja räkna med pro mille.

Det här med rymningarna är förresten ett intressant problem. Grunderna för en rymning är så olika. Det kan vara rent psykologiska faktorer som spelar in. Miljö och yttre påverkan har gjort att dessa ungdomar inte reagerar så som vi vanliga människor, de är sjuka och skolans uppgift är inte att bestraffa en själsligt abnorm liten människa, dess uppgift är att länka in henne på rätt spår.

Och här har barnavårdsnämnderna en stor uppgift. Ansvaret för flickan eller pojken upphör så fort vederbörande kommit innanför skolans väggar, men det betyder inte att man kan släppa kontakten helt. Många baranvårdsnämnder gör så — framför allt för sådana elever som inte har några närmare anhöriga i livet — att de kommer ihåg sin elev vid födelsedagar etc. eller skickar fickpengar. Då förvandlas de så förhatliga myndighetsrepresentanterna från busen med [illegible] till en [illegible] som vill hjälpa. Och det är ju nämndens uppgift.

Skidmärkesprov

för ungdomens skidlöparemärke anordnas på söndag kl. 9.30 av Laholms Idrottsförenings friluftssektion. Start och mål är vid Samrealskolan. Alla ungdomar upp till 18 år får avlägga prov för merket i olika valörer. Anmälan vid starten. Banlängder 1 1/4—2,5—5 km. Ungdomarna uppmanas ha varma plagg att ta på sig efteråt.

Laholms IF.

Samtliga fotbollspelare samlas kl. 10.00 i morgon hos Sevandersson för träning.

Knäreds IK.

Träning i morgon kl. 10.30 i bygdegården. Samtliga måste närvara.

UTAN ACCIS

Smeden Aksel Nielsson i Nordrup på Själland kör i dagarna runt med en 8-sitsig gammal Buick, som han köpt av en av sina vänner i det lilla samhället för — 15 ettöringar!

Nielsson var i färd med att reparera bilen åt sin vän, en bilförsäljare. Han frågade försäljaren om han hade några vagnar till salu.

— Ja, den där du reparerar. Du kan få den om du har 15 ettöringar på dig!

Smeden tittade efter och i portmonnän låg 15 ettöringar! Nielsen framhöll dock att försäljaren inte behövde stå för uppgörelsen, som han mera betraktade som ett skämt.

Men försäljaren sa:

— Jag har spelat och förlorat. Ta bilen!

Sigge mot 3 värlsmästare 44 skrinnare blir med i VM

MOSKVA (TT:s utsände).

Skall Sigge Ericsson återupprätta Sveriges skridskoära och inför den kräsna moskvapubliken ta revansch för det förkrossande landskampsnederlaget mot Sovjet på Maly-stadion för två år sedan, då ryssarna vann alla distinser och belade de fyra första platserna på samtliga sträckor utom 10,000 meter? Svaret på den frågan ges på lördag och söndag, då 44 skrinnare från 14 nationer drabbar samman på Dynamostadion i Moskva om årets VM-titel. Sigge Ericsson anses under alla förhållanden ha en mycket god chans att gå i land med uppgiften.

Men konkurrensen blir mördande i startfälten kommer att återfinnas bl. a. tre f. d. världsmästare, nämligen Norges Hjallis Andersen och Sovjets Sjilkov och Gontjarenko, förutom en lång rad andra åkare med förnämliga meriter, främst givetvis ryssarnas Sakunenko, Grisiin, och Merkulov. Japanerna är mer eller mindre oskrivna blad och torde inte ha så mycket att hämta, och amerikanerna med sprinterstjärnorna Ken Henry och Johnny Werket i spetsen har varit ifrån storkonkurrensen några år och lär väl inte på allvar kunna hota toppmännen.

VM i Ryssland 1896

Årets världsmästerskap är det 49:e i ordningen och är det andra som går på rysk bana - [illegible]

De ryska skrinnarnas återinträde på tävlingsbanan efter det andra världskriget bjöd på flera motgångar till en början. Ledningen arbetade dock träget vidare och resultaten kunde skönjas för omkring tre år sedan, då diverse fenomenresultat rapporterades från Sovjet.

År 1953 skedde det definitiva genombrottet i Helsingfors, där Gontjarenko tog VM-titeln med Sjilkov på andra plats. I Rapporo i Japan förra året var det Sjilkov som spelade första fiolen medan Gontjarenko lade beslag på silvermedaljen och Grisjin brons. Mycket tyder på att ryssarna hemma på sin mammas gata tar hem titeln för tredje året å rad. Det finns i alla fall enligt expertisen inte mer än en som kan hindra dem från att göra det — Sigge Ericsson.

En Austin A 30 vinkar, som pris i MHF:s trafikskola, och detta kommer säkert att sporra många att väl studera de trafiklektioner, som införas i varje nummer av Motorföraren. Fram emot vårtiden kommer det att bli ett examensprov, och den som klarar detta med bästa betyg, kan således motse en ny bil framåt försommaren.

SÖNDAGSEVENEMANG

Nils Nilssons skiss till fresken "Dansen" i Göteborgs Flickläroverk.

De konstintresserade laholmarna bjuds en vecka framåt på en trevlig utställning. Det är Riksförbundet för bildande konst som under tiden 20—27 febr. visar "Hur ett konstverk blir till" på Stadshotellet.

Öppningen äger rum i morgon söndag med vernissage kl. 15 vid vilken ammanuens Stig Johansson medverkar. Ammanuens Johansson stannar för övrigt ännu ett par dagar för att ta hand om en del skolvisningar.

Väldig upprustning av USA-vägarna förestår

WASHINGTON, spec.

Årets bilmodeller har blivit en stor framgång i USA och försäljningen av nya bilar går snabbare undan än någon gång sedan 1950. Registreringen av motorfordon ökar kraftigt varje år och vägarna blir hårt ansträngda. Planerna är nu klara på en omfattande utbyggnad av vägsystemet och om några år kommer "superhighways", de amerikanska autostradorna, att dra sina breda band i ett nät över hela kontinenten.

Att bygga ett sådant nät ingår nämligen i den plan för upprustning av vägarna som president Eisenhower inom kort framlägger för kongressen. Nya expressvägar skall enligt förslaget byggas i dubbelt snabbare takt än tidigare planerat. Under de närmaste 10 åren skall inte mindre än 100 miljarder dollar användas för detta ändamål, mot tidigare beräknade 50 miljarder.

De delstatsregeringar som måste samarbeta för och bidra till projektets genomförande har redan godkänt planerna. Staternas gemensamma vägkommission har uttalat sitt gillande av projektet, utan att som man kanske väntat begära att den federala regeringen skulle avstå från den bensinskatt på 2 cent per gallon som delstaterna länge haft ett gott öga till och velat förvandla till en egen inkomstkälla. Åtskilliga sammanslutningar och organisationer intresserade av trafikförhållanden och vägtekniska spörsmål har också tillstyrkt planerna. Presidentens förslag bygger på en utredning som gjorts av en särskild kommitté under ordförandeskap av general Lucius D. Clay.

Vad finansieringen beträffar föreslår Eisenhower i sin ekonomiska rapport att den federala regeringen skall stå för 30 procent av kostnaderna för autostrador, vägar och gator medan de lokala myndigheterna svarar för 70 procent.

65,000 km expressvägar.

Superhighways är ingen nyhet i USA, men det är en avsevärd skillnad mellan några tusen kilometer av autostrador som nu finns och ett system som skall spänna över hela den amerikanska kontinenten. När det planerade nätet blir fullt utbyggt kommer det att omfatta sammanlagt 65,000 km expressvägar med fyra körfiler i varje riktning och utan korsningar. Redan byggda tullvägar med lämplig sträckning och av acceptabel standard kan inlemmas i det nya vägnätet.

Många av de planerade expressvägarna ,i synnerhet i staterna vid östkusten, i tätbefolkade områden i mellanvästern och i staterna vid stillahavskusten, måste få en helt ny sträckning. Förstädernas utveckling och den fortgående industrialiseringen gör det ofta omöjligt att bygga om de förefintliga huvudvägarna till autostrador på grund av behovet av täta tillfartsvägar. I vissa delar av USA, t. ex. i de halvt ökneartade områdena i västern, finns knappast något behov av vägar med många filer. Där kommer de vägar med två filer som redan finns att breddas, förstärkas och moderniseras på annat sätt.

Om vägarna är otillräckliga uppstår svåra trafikstockningar, skadorna på liv och egendom blir stora och näringslivets expansion hindras. Teknikerna söker vid planeringen att få fram en vägtyp som kan fylla behovet åtminstone under ett kvartssekel. Därigenom kan finansieringen också i viss utsträckning göras beroende av framtida inkomster av skatterna på bensin och oljor, som kommer att avkasta mer och mer varje år i samma takt som motoriseringen ökar.

Vägupprustningen sker alltså med tanke på trafikförhållanden om 20 till 30 år. Registreringen av motorfordon i USA har stadigt ökat sedan andra världskrigets slut och har stigit från 34,3 miljoner 1946 till 58 miljoner i år. Om den ekonomiska utvecklingen fortsätter i nuvarande takt kommer om tio år 80 miljoner motorfordon att rulla på de amerikanska vägarna och tillsammans köra omkring 1280 miljarder kilometer årligen.

Ränneslöv

Rännelövs skoldistrikt

begär hos skolöverstyrelsen att få ändra den icke-ordinarie småskollärarinnetjänsten vid Edenberga småskola till ordinarie från 1 juli i år, vilket tillstyrkes av folkskoleinspektören. Tjänsten har sedan den 1 juli 1949 varit besatt med icke-ordinarie lärare på grud av tillfällig nedgång av barnantalet. I distriktet finns sex småskollärartjänster, varav två är icke-ordinarie.

FRIA ORD

10 milj. kg osålda äpplen

ha de svenska odlarna enligt en artikel i LT i går. Nu frågas, varför föra många affärsmän det oaktat nästan uteslutande utländska äpplen i sina affärer. Var är felet? Grossisternas, affärsmännens eller allmänhetens? Ett svenskt äpple av de bättre sorterna har i regel både bättre smak och arom än de utländska och äro ej heller dyrare utan tvärtom. Varför importera frukt, som vi själva har i sådana massor, att odlarna hålla på bli ruinerade .Allmänheten gör de svenska odlarna en tjänst att vid köp nästa gång fråga efter svenska äpplen, då måste affärsmännen också tillhandahålla sådana.

En som vill gynna svensk vara.

Hishult

Skjutvarning.

Som framgår av annons i dagens tidning kommer det att anordnas fältskjutning med skarp ammunition på söndag på marker tillhöriga Verner Johansson och Ernst Andersson i Kjellsbygget. Skjutningen börjar kl. 9 och pågår fram till kl. 14 under vilken tid allmänheten varnas för att beträda nämnda markområden.

Skjutningen anordnas av Hishults skytteförening. De som önskar delta i denna fältskjutning har att anmäla sig hos Verner Johansson. Anmälan sker mellan kl. 9 och 11.

Båstad

Båstadsortens kreditförening köper fastighet.

En större fastighetsaffär har avslutats i Båstad av fru Ellen Ysberg, som i dagarna försålt sin vid Köpmans- och Ordensgatan belägna fastighet till Båstadsortens kreditförening, som tillträder densamma den 1 mars i år. Fasigheten är en av samhällets största och inrymmer förutom bostadslägenheter två affärer o. den lokal krtediföreningen sedan flera år förhyr.

H 55 - sommarens stora evenemang tar nu form

Medan arbetet på olika områden pågår för fullt för H55, sommarens stora internationella utställning i Hälsingborg med staden och Svenska Slöjdföreningen i samarbete, tar förberedelserna redan sikte på öppningsprogrammet. 10 juni slår nämligen H55 upp portarna till utställningsområdet intill Konserthuset. Sedan följer efter ett av konungen godkänt program de olika inslagen i öppningshögtidligheten. Jämte de kungliga, representanter för regering och riksdag, myndigheter och näringslivet kommer vid invigningen av H55 att närvara ett stort antal framstående utländska gäster från de på utställningen representerade länderna.

Konung Gustaf Adolf och drottning Louise är utställningens höga beskyddare, och Hans majestät kommer att förklara H55 öppnad i Konserthusets stora sal. Innan dess företar emellertid kungaparet, som med uppvaktning kommer till utställningens huvudentré klockan 15 fredagen den 10 juni ,en rundtur på utställningsområdet. Först besöks internationella hallen, sedan går färden i bil längs hela den nära kilometerlånga parapeten, där utställningshallarna ligger. Turen avslutas vid konstindustrihallen, på parapetens utbuktning mot centralhamnen. Vid nordiska hallen hälsar kungaparet på representanter från de skandinaviska länderna.

Utställningsområdet ringar som en hästsko Hälsingborgs norra hamn. Kungen och drottningen går därför vid konstindustrihallen ombord på en av marinens slupar ungefär vid den plats, där den i hela Norden kända färjan Kvick vanligtvis lägger till. Under salut från den vid tillfället i Hälsingborg stationerade jagaren "Malmö" går motorslupen med kungaparet genom den långsträckta norra hamnbassängen, och vid "Bäckabrogatan" stiger man i land. Under musik färdas så de kungliga den korta sträckan till Konserthuset. Där öppnas H55 officiellt av konungen i anslutning till en halvtimmes program med musik av Nordvästra Skånes orkesterförening samt korta tal av representanter för staden.

Filmnytt

Inga Tidblad och Edvin Adolphson i SF-filmen "Enhörningen".

Den svenska teaterns första dam, Inga Tidblad, har huvudrollen i Gustaf Molanders nya SF-film "Enhörningen", som bygger på berättelsen med samma namn i Sigfrid Siwertz novellsamling "Jag fattig syndig". Författaren har skrivit manuskriptet till filmen i samarbete med regissör Molander och Gösta Stevens, och Martin Bodin är fotograf. I andra större roller medverkar Olof Bergström, Birger Malmsten, Edvin Adolphson, Sture Lagerwall, Hans Strååt, Isa Quensel samt Edvin Adophsons filmdebuterande dotter Kristina.

Hasslöv

Hasslövs SLU-avd.

har hållit månadsmöte. Ordf. Per Axel Nilsson, Torp hälsade välkommen och valdes att leda förvaldes Karin Nilsson, Flintarp, och till sångledare Elvy Pålsson, Hasslöv. Festkommittén fick följande utseende: Maj-Britt Emilsson, Hasslöv ledare, Birgit Boström, Torp, Gunn Hansson, Vråkärr, Britta Karlsson, Flintarp, Frank Aronsson, Torp, Bertil Nilsson, Hasslöv, Ragnar Svantesson, Flintarp. Till kommitté 2 möten framåt valdes: Inez Bengtsson, Flintarp, ledare, Maj-Britt Eriksson, Flintarp, Irma Vannikanen, Flintarp, Britta Bengtsson, Flintarp, Frank Martinsson, Bondåkra ,Stig Pålsson,, Hasslöv, Karl-Axel Andersson, Tjuvhult. Representant i krets styrelsen blev Tore Nilsson suppl. Frank Aronsson ,Torp, Tuve Nilsson ,Hasslöv valdes som ledare till Förbundets lotteri. Efteråt följde ett trevligt samkväm.

Ysby

Ysby Röda Kors-krets

höll på torsdagen årsmöte i Ysby kommunalrum under ordf.-skap av lantmästare Karl-Axel Klinker, Åkesholm. Av den verksamhetsberättelse som föredrogs framgår att kretsen räknar 277 medlemmar. Inkomster och utgifter har bal. på 1,744 kr. Tillgångarna utgjordes av 260 kr kontant i kassan, banktillgodohavande på kr 2,926, andelar i Lagalund 600 kr samt förrådet taxerat till 1,400 kr eller tillsammans 5,186 kr.

Till ny ordf. efter lantmästare Karl-Axel Klinker som avböjt beslöt kretsen föreslå lantbr. Sture Larsson, Kövlinge. De i tur att avgå varande styrelseledamöterna fru Vendla Sunesson, Ysby, fru Emma Johansson, Ysby och fru Britta Hyberg, Såghuset, omvaldes.

Under fjolåret sändes paket till tyska flyktingar och vidare utanordnades julgåvor till behövande inom kretsens verksamhetsområde och slutligen har kretsen bekostat en husmors semestervistelse på Kronolund.

Mau-Maukriget

Blodigt och dyrt

I slutet av januari i år beslöt den engelska regeringen att företaga ett chefsbyte på högsta ledarposten i det nu snart treåriga kriget mot Mau-Mau-rörelsen i Kenya. Den 55-årige generalen Sir George Erskine har hemkallats och i hans ställe har till högste befälhavare utnämnts den 7 år yngre f. d. fallskärmsgeneralen Gerald W. Lathbury, berömd för sin insats med brittiska fallskärmstrupper i slaget vid Arnhem under slutet av andra världskriget.

General Erskines hemkallande var resultatet av ett växande missnöje, både i Kenya och i England, beträffande ledningen av striderna mot Mau-Mau. Trots tillkännagivande från tid till annan, att den svarta upprorsrörelsen stod inför ett sammanbrott, är det ett faktum, att c:a 7,000 Mau-Mau-terrorister, beväpnade med "hemgjorda" gevär och spjut, alltjämt binder en hel division brittiska reguljära trupper och över 28,000 svarta hjälptrupper ur Kikuyu- och Massaistammarna. Men Erskine kan till sin favör åtminstone peka på, att han lyckats begränsa Mau-Maus rörelsefrihet till ett mindre område i Aberdare-höglandet. Å andra sidan har Erskine vid flera tillfällen klart sagt ifrån, att enligt hans övertygelse kulor och krut icke är det enda saliggörande medlet med att få bukt med terroristerna och skrämma de övriga svarta folken från att sympatisera med Mau-Mau. De europeiska kolonisterna i Kenya (åtminstone flertalet av dem) anser däremot, att Erskines krigföring icke varit hänsynslös och effektiv nog, och de har därför anfört klagomål i London och krävt hårdare krav. Soldaterna å andra sidan menar, att kolonisterna behandlar de lojala infödingarna för hänsynslöst och att de därigenom bara skaffar Mau-Mau nya rekryter och sympatisörer.

I samband med ombytet på chefsposten har general Erskine vid en presskonferens framlagt förlustsiffrorna för detta krig intill slutet av 1954. Det framgår av dessa, att Mau-Mau-terrorismen hittills kostat 1,365 civila invånare i Kenya livet. Av dessa var 30 européer, 18 indier och 1,316 afrikaner (negrer). Britternas militära styrkor inklusive de svarta hjälptrupperna, har förlorat i döda 510 man och i sårade 466 man, därav 38 resp. 62 européer. Mot dessa siffror står för Mau-Mau-rörelsens vidkommande en förlust av 7,811 dödade, 844 sårade och 349 icke sårade fångar samt 828 kapitulanter. Britterna har hittills hängt 223 terrorister för mord och 568 andra Mau-Mau-krigare för andra grova förbrytelser, alltså inalles 791 dödsdomar! (Bland "grova förbrytelser" räknas bl. a. olagligt innehav av vapen). General Erskine underströk vidare, att dessa förlustsiffror för Mau-Mau icke inkluderar offren för flygbombardemang mot terroristområdena, och icke heller de tusentals infödingar som hållas fängslade såsom "misstänkta". F. ö. pågår kriget oförtövat som förut. Under tiden 2—29 januari i år har 78 Mau-Mau-terrorister dödats.

Det är svårt att se, hur britterna med hittillsvarande metoder skall kunna få ett slut på detta oavlåtliga blodbad och den fruktansvärda terrorörelsens växande hat. Men general Lathbury skickas i alla fall nu till Kenya med fullmakt att "avsluta jobbet" — to finish the job.

Vinter med rimfrost ...

När vi mönstrade beväring i Laholms rådhus för 60 år sedan

ETT GAMMALT, TREVLIGT MINNE, BERÄTTAT FÖR LAHOLMS TIDNING AV C. O. NILSSON, HISHULT.

Vid genomseende av några gulnade papper fann jag en liten dikt, som jag fått införd i dåvarande tidningen i Laholm för den 28 februari 1895 om mönstringen den 26 i samma månad. Den väckte gamla minnen till liv, då det är jämt 60 år sedan mönstringen försiggick varför det kanske kan intressera ännu levande kamrater eller nutida krigarämne om hur det var då.

— Jag hade då jämte de manliga ungdomarna från socknarna norr och öster om Laholm, som voro födda år 1874, kallats att möta upp i andra våningen på Laholms rådhus för att undergå besiktning eller så kallad mönstring för att kunna uttagas till 90 dagars krigsutbildning på Skedala hed.

Vanligtvis fingo vi gagna apostlahästarna då vi hade något ärende till stan. Men denna gång skulle vi enligt hävdvunen sed riktigt släppa Barabas läs. Så vi hade hyrt hästskjutsar. Och i sällskap med fjärdingsmannen kommo vi i god tid till Laholm. Det var, som vi visste stängt på "Bolaget", så många hade förut försett sig med fludium för att stärka livsandarna för det stora äventyret. Att vi voro riktigt "torra" vid framkomsten vill jag ej påstå. Men ingen av mina sockenkamrater fick därför anmärkning — Värre gick det för en stor och ovanligt kraftig yngling från ett annat samhälle, som stärkt livsandarna så mycket, att dess ägare uppträdde med stora later och oljud varjämte han absolut nekade klä av sig.

Som ordningens upprätthållare fungerade utom fjärdingsmannen, länsmannen Verner Andersson och stadsfiskalen Robert Palmgren, som ingalunda voro några "kasteknipplar." Dessa för sökte först i godo att lugna ner krigarblodet, samt börja hjälpa den tredskande tillrätta med avklädningen. Men inom ett ögonblick ryckte denne sig lös och förde länsman och stadsfiskal samman i en omild kyss. De voro naturligtvis ej beredda på sådant motstånd. Flera hjälpare rusade till så ynglingen blev fort övermannad och nedförd till finkan. Så han blev ej mönstrad den dagen. Men det kom surt efter.

Det satt några bistra herrar i uniformer med blanka knappar som inskrivningskommitté. Som regementsläkare fungerade doktor Borgström, vilken skulle noga överse våra nakna kroppar om de hade något fel, som berättigade oss till att bli kronovrak. Nog fanns det en och annan, som föregav sig ha fel, som gjorde honom oduglig till krigstjänst: dålig syn och hörsel, fel på hjärta och njurar m. m. Men de flesta felen försvunno efter läkarens undersökning.

Men det var en stöddig pojke som nära nog lyckats dupera läkaren med sin tafatthet. Vi hade, som nämnts, beordrats att kläda av oss varje trasa. För att vinna tid skulle alla i en kommun klä av sig samtidigt för att kunna framträda till läkaren vid upproppet efter mönstringslängden. Alla pojkarna från den socknen till vilken simulanten hörde (med undantag av den som förts till finkan) voro avklädda, så när som denne, vilken till och med behållit vinteröverrocken på. Han verkade slö och kunde ej bliva färdig med avklädnaden. Då det äntligen skett var det en ofantlig klädhög jämte honom på golvet. 2 underrockar, 4 par vadmalsbyxor med västar, 3 par kalsonger, 3 ylleröjor, 3 skjortor och 4 par tjocka yllestrumpor samt ett par skrämmande pjäxor.

Då han fått av sig den sista skjortan brast jublet löst i hela salen och till och med den sittande kommittén i allt sitt krigarallvar kunde ej låta bli att dra på mun. Ty den nakna kroppen var alldeles dold av smuts från tårna upp till halsen. Från knäna nedåt benen var smutsel så ingniden, så det verkade som en blankputsad kokelugn. Endast delinkventen deltog ej i nöjet utan grät strida tårar och darrade i varje lem. Läkaren frågade, varför han skakade, då detta väl ej var något farligt. Jo, sade han, jag fryser så förskräckligt. Jag är säker på att vi hade 30 grader i rummet så vi andra svettades både klädda och nakna.

— Tvätta skiten av kroppen, så behöver du ej så mycket kläder, sade läkaren. Men jag förstår att du helst vill bliva fri. Nej, sade ynglingen, jag vill ej bliva kronvrak. Får jag blott ha alla mina kläder så jag slipper att frysa ihjäl, vill jag komma med. Nej, det går ej, sade läkarn. Men vi skola nog hålla dig varm i kronans kläder, sade läkaren skrattande. Men laga nu med så kroppen blir riktigt rentvättad innan det blir inryckning för annars får det bli då du kommer till lägret och kronans borstar äro hårda. Det tog sedan en avsevärd tid innan han åter blivit påklädd. Speglosorna haglade tätt, men för dessa tycktes han vara imun.

Rådhusets fönster voro ej försedda med gardiner och många nakna kroppar demonstrerades i dessa. På Laholms kullriga torg började samlas sensationslystna åskådare av båda könen för att taga en blick på de bålda krigarne, då de efter mönstringens slut skulle träda ut i det fria. Men det tog sin tid. Alla skulle stanna kvar till slutet för att få höra att de hädanefter skulle stå under krigslagen. Folksamlingen på torget växte. Nya adamskostymer presenterades i fönstren o. jublet steg på torget.

Då mönstringen var slut och alla voro fria blev det en rusning till stadens spiskvarter, ty magarna hade länge knorrat. Det var bättre än att uppsöka krogarna, som även voro stängda. Men de som voro särskilt begivna på sprit slunko in här och var där de visste att det ej var så kinkigt att få ordnat kaffe med inslag av eget medfört förråd.

Så ställdes färden till mössaffärerna i stan, som tillhandahöllo beväringsmössor med läderskärm och den gula snodden för kr. 1:75. Alla föredrogo att inköpa sådana i stället för att få totalt utslitna mössor fritt från Kronan. Så syntes beviset tydligt vid hemkomsten, att man blivit riktigt godkänd.

Det hade, medan vi voro kvar i stan, dunstat ut att simulanten ingalunda var så dum, som han låtsade. Men hans far hade i hemlighet lovat hans kamrater en hundralapp till deras förnöjelse om de läto honom lyckas med att lura läkaren och ej sade sig veta att han var fullt normal. Men han var försvunnen, klokt nog.

Vår trevlige fjärdingsman, som väl längtade hem till barn och blomma, påskyndade vår hemresa och den gick i allo lyckligt. Men det gällde för hästarna att kvickt röra på benen de två milen. Ett och annat krigartjut satte ännu mera fart. Det hade sett allt för snålt ut på en sådan bemärkelsedag att ej ha någon luft i struparne oavsett om där fanns sångröst eller ej. Då vi stannade på vår blivande festplats hos **"Överste bagaren Alexander den store"** mötte oss många trevliga flickor, som hälsade oss välkomna till det dukade kaffebordet. Men deras första blickar sökte vår nya mössa, för det var beviset för att vi voro riktiga "karar". Efter några timmars trevlig samvaro fick var och en gagna apostlahästarne till sina hem. Ingen hade tagit så mycket till bästa att han tröttna innan han nådde hemmet. Men det var synd om fyra stycken, som blivit kasserade, för de skulle efter gammal sed betala kalaset för att de blivit fria, men skulle nog mycket hellre velat varit med om de haft hälsan.

Nästa dag skrev jag nedanstående lilla dikt som Red. Theo Lundberg välvilligt införde i tidningen för den 28/2 1895 och som givit upphov till denna minnesteckning.

Mig hade kronans mening i
Torsdag kall't till stan
Och för att tala sanning till
lydnad är jag van
Jag föddes sjuttifyra, det var
min tur i år
Att in till Laholm styra och nu
jag mönstrad står.

För stadsrådshusets fönster var
glömt uppsatt gardin
Och paradisets dräkter igenom
rutan skin
Jag såg nog damer rodna samt
söka dölja de,
Vem kan väl därpå undra när
de få sådant se.

Då jag mot staden reste för att
inskriven bli
Jag ganska säkert visste att jag
blev inte fri.
På doktorns barska fråga om
att jag krämpfri var
Jag utan tvekan våga att giva
ja till svar.

Jag mätad blev på längden.
På bredden vart ej tal
Och skriven in i boken såsom en
kronans karl
Nu väntar jag och längtar samt
glada gossar med
Tills att befälet hämtar oss till
Skedala hed.

C. O. Nilsson.

Sabbatstankar

Av kyrkoherde Erik Beijer, Vänge, Visby stift.

Text: Evang. Luk. 18: 31—43.

Hjälten, Hjälparen, Segraren.
I. Hjälten.

Vid den tiden tog Jesus till sig de tolv och sade till dem: "Se, vi gå nu upp till Jerusalem, och allt skall fullbordas, som genom profeterna är skrivet om Människosonen". Och Jesus, som såg sitt liv i ljuset av profeternas skrifter, visste mycket väl, vad som var skrivet. Han visste att han gick Herrens lidande tjänares väg mot lidande och död. Han visste, att nu hade han att kämpa den avgörande striden med de ondskans makter, som binda människorna. Han visste, att han var på väg mot Golgata.

Men han tvekar inte om vägen. Rak och stark, utan att dröja på steget går han sitt öde till mötes. Han är en hjälte. Vi skulle kanske mer än som är fallet lära oss att se Kristus som hjälten. Det är många människor — och ofta bra folk — som står tvekande eller avvisande inför kristendomen, därför att de kristna så ofta förfuskat och förvanskat bilden av sin Herre. Man har gjort Kristus vek och blöt, man har avklätt honom all manlighet, det har blivit något menlöst över hela hans gestalt. Och därför ha många, kanske särskilt män, tagit avstånd från Kristus. Och ändå är han ju hjälten. Sådan möter han oss i dag, då han utan jämmer eller klagan, utan någon självömkan drar ut i kampen mot de makter, som hindra Guds verk och binder oss människor. Och det var inga småsaker, de makterna. Det var den samlade ondskan. Där var Rom, den renodlade maktviljans symbol. Där var sadducéerna, tempelaristokratien, representanterna för den karaktärslösa världsligheten. Där var de värsta av alla, fariséerna, den fromhet, som stelnat till egenrättfärdighet, den makt, som av alla står Gud mest hårdhjärtat emot.

II. Hjälparen.

Många av historiens hjältar ha varit blinda och okänsliga för andras nöd. Stolta ha de gått sin egen väg. Föraktfullt ha de blickat ned på de stackare, som suttit vid deras livs vägkant. Hjälten Krisus är den store Hjälparen. Han mötte en man på sin väg. En blind tiggare. Han möttes av ett rop om hjälp. Och denne okände tiggare var så dyrbar för Jesus, att han gav sig tid att stanna och hjälpa honom. Och det var inte första gången något sådant skedde.

Där hjälten Kristus går fram genom livet, möter han ännu i dag människor, som behöver hans hjälp. Det är vi alla. Och det kan nog också behövas, att han hjälper också oss till syn — till att se de makter, som behärska oss och till att se att Kristus är vår ende hjälpare. Ty de makter, som binda oss, är just de makter, mot vilka Kristus nu går i strid och som han besegrar på Golgata. Där är vår maktvilja, vår egenvilja och självviskhet. Där är vår världslighet, detta att vi med tusen rottrådar är bundna vid detta jordiska. Där är egenrättfärdigheten, som hos oss ju oftast tar sig uttryck i den hederliga människans självbelåtenhet. Och det är dessa makter, som gör oss blinda för vår verkliga situation — den, att vi utan Kristus är förlorade. Men från de makterna vill Kristus frälsa oss. Och han kan. Ty han är inte bara Hjälten och hjälparen utan också Segraren.

III. Segraren.

Vi kan aldrig med egen kraft övervinna vår synd. Men Kristus kan det. Ty när han nu går upp till Jerusalem i heliga fastetider går han i syndares ställe. Jag kan aldrig i klara tankeformer reda ut försoningens hemlighet, men när jag möter Kristus, ser jag, vet jag, att

det intet finns,
som icke vinns
av kärleken som lider.

Amen.

Då ödets lotter växlar

För Laholms Tidning av C. O. Nilsson Hishult,

(Forts.)

Hemresan tog en dag mer än beräknat enligt det schema som Knut gjort upp i sitt brev hem till Sjöborg och han undrade nu om tjänstefolket skulle vara beredda på ankomsten sent på kvällen. Resan gick utan några missöden och föret var utmärkt. Den stora vindbryggan fälldes ner då de anlände vilket fick Maja att utropa:

— Har du fört mej till en fästning eller vad är det?

— Nej, skrattade Knut, det är bara en gammal kvarleva som snart tjänat ut. Så här ser det nämligen ut på Sjöborg. Inne på borggården hade tjänstefolket rest en ståtlig äreport för att hälsa dem välkomna och i den brann en massa vaxljus efterlämnande ett vackert intryck. På stora trappan mötte två tjänsteflickor som nigande hälsade Knut och hans maka välkomna.

Maja och Knut var helt naturligt ganska trötta efter den långa resan och Knut hann inte visa sin hustru så rasande mycket av gården den kvällen. De gick in i matsalen där ett rikligt kvällsmål stod dukat och där de lät sig väl smaka, hungriga som de var.

Efter måltiden gick de nästan genast till vila. Knut visste emellertid inte hur det låg till med möbler och sådant. Det mesta fanns väl kvar ty han visste att föräldrarna inte hade plats med så mycket på Runviken.

Henriettas rum som sedan hon flyttat hemifrån hade stått orört hade ställts i ordning för Maja och Knut och en stor dubbelsäng hade flyttats in. Men någon säng till lilla Inga fanns inte. Henne visste ju ingen om och nu blev det att i all hast skaffe fram en från vinden.

Knut kände sig både förundrad och rörd över äreporten som de underlydande hade rest. Det var en gest som han inte hade väntat. Därefter kände han sig litet besviken över att varken fadern eller modern kommit ner till Sjöborg för att hälsa välkommen.

Det hade knappt hunnit ljusna följande morgon innan det knackade på dörren och en tjänsteflicka kom in med en dukad kaffebricka. Hon bad om ursäkt för att hon störde men hon hade inte fått några direkta order kvällen innan om hur greven och grevinnan önskade det.

— Nej, vi var så trötta i går kväll, så vi glömde alldeles bort det, svarade Maja.

När tjänsteflickan gått kände Maja det litet konstigt dels att bli titulerad grevinna samt bara ha att ge order.

Den gamla klockan på Sjöborg hade följt med greveparet till Runviken och till köket hade i stället två av innepigorna blivit hänvisade med löfte att kanske få stanna där om de skötte sig fint och grevinnan visade sig nöjd med dem. Båda hade fått ett enbart gott intryck av henne och sedan den av flickorna som varit uppe med kaffebrickan kom tillbaka till köket och berättade hur väl grevinnan tagit emot henne steg deras humör och förhopppningar ytterligare. De ansåg att de hade fått en husmor som de kunde se upp till och tyckte om och skulle göra allt för att vara henne till lags.

Maja tyckte emellertid att det var konstigt att bli kallad grevinna.

— Bara jag nu inte går och blir riktigt högfärdig, sade hon till Knut.

— Det tror jag inte, var hans svar åtföljt av ett gott skratt.

Lilla Inga hade vaknat och ropade på mormor.

— Här är både mamma och pappa, sade Maja, och gick fram till henne och tog upp henne i famnen och med detta lät sig flickan nöja. Hon skulle snart komma över ombytet av miljö. De båda äldre log mot varandra och Knut gav sin hustru en lång morgonkyss.

— O, vad jag är nyfiken innan jag fått se sej omkring litet på gården och ägorna, sade Maja. Här måste vara förskräckligt tjocka murar o. det kommer så litet ljus in genom de små blyinfattade fönstren.

— Väggarna är byggda som om det gällde en fästning, replikerade Knut och det beror väl på att Sjöborg byggdes under ofredsdagar. Numera verkar väl den här byggnadsstilen tung och dyster men vi har vant oss vid att ha det så och det gör du säkerligen också.

— Finns här något slottsspöke då?

— Nej, inte vad jag vet. Jag har i varje fall aldrig sett något, sade Knut. I så fall skall det vara när mamma har gått omkring och spökat här.

Då brast de båda i skratt. Nu hade det ljusnat så pass att de tillsammans kunde gå på en rundvandring. I köket tog de båda flickorna emot och undrade också om grevinnan ville ha dem kvar i sin tjänst, men Maja sade till att hon skulle återkomma till den saken när hon väl blivit bekant med förhållandena och satt sig litet mera in i vad allting rörde sig om. Men hon var glad om de tills dess ville sköta sina arbeten som vanligt.

— Men nu måste jag se vad ni har i förråden och vad ni kan bjuda på till frukost.

Hon frågade också om någon av dem kunde sköta barn. Det kunde de båda ty de hade vuxit upp i barnrika familjer och hade redan från barndomen fått lära sig att ta hand om de yngre syskonen.

— Då får en av er vara snäll att då och då ta en titt till Inga i barnkammaren och hjälpa henne tillrätta.

Och så fortsatte Maja och Knut sin rundvandring.

— Hör du att hon sade ni till oss, sade den ena av flickorna när väl Maja och Knut hade gått. Vill ni göra det och det. Hon måste vara mycket snäll och beskedlig och någon högfärd tycks det heller inte vara i henne. Det är annat än den gamla grevinnan. Hon rör alltid fram sina order och man fick nästan jämt gå och vara livrädd.

— O, jösses, jag håller på att glömma bort ungen, ropade plötsligt den andra flickan och störtade iväg mot rummet där Inga låg. Hon mötte emellertid den gråtande flickan i trappan. Inga rusade emot flickan och frågade efter mamma och kissemiss.

Flickan tog henne i famnen och tröstade henne och trodde att det där med kissemiss innebar att hon ville komma till nattkärlet. Hon skyndade sig genast att söka reda på ett sådant men då hon kom tillbaka med det slog Inga ifrån sig med båda händerna. Nej, detta var inte kissemiss förstod tjänsteflickan. Hon tog emellertid flickan med sig in i sovrummet och flickan började genast riva runt i sängkläderna. Plötsligt gav hon upp ett glädjetjut och visade tjänsteflickan sin lilla kissekat som kunde jama. Och sedan blev det en lätt sak för tjänsteflickan att klä på lilla Inga.

Hon fick också beröm av grevinnan för att hon varit duktig och då hon berättade episoden om kissemiss brast både Maja och Knut i ett hjärtligt skratt.

Efter frukosten måste Knut dryfta en del ärenden med gårdens inspektor och sätta sig in i de allehanda sysslor som han hade att bestyra som högste godsherre. Att den nye inspektorn som hette Bark var en dugande och kunnig man förstod snart Knut och bad honom komma med så många nya förslag han kunde för att få ordning och reda på allt.

— Nog har jag tänkt på en hel del, sade Bark då de talades vid om detta, men jag vet inte om jag vågar komma fram med allt.

— Jo, jag vill gärna höra dem, svarade Knut, om jag sedan följer dem alla blir en annan sak.

— Jo, började Bark, för det första verkar allt arbetsfolket här vara ordentligt utsvultet och därför kan de inte göra så fullgoda dagsverken som behövdes. Vidare har de nästan undantagslöst dåliga bostäder på sina torp och deras barn skall vi inte tala om. Ägorna är ju stora och brukas inte så rationellt som de borde för att få ut mesta möjliga. Men jag tror inte det går att ta ut så mycket om det skall fortsätta på det sättet. Skall inkomsterna öka så måste också arbetslönerna och arbetsförhållandena för torpare och dagsverkare bli bättre.

Ja, nu har jag sagt vad jag tänker och tycker och nu får greven handla som greven behagar.

Knut gick en runda på gården och kom fram till ett lag arbetare som höll på med att såga och hugga med. Kvickt flög mössorna av då greven anlände. Han hälsade på folket och ställde sig att titta på dem en stund. Det slog honom att allt det inspektor Bark sagt om hur undernärda och trötta de var slog in. Arbetet gick heller inte fort. Nog gick händer och armar alltid men ändå.... Knut gick fram och tog en av sågarna och satte igång. Men sågen bet inte.

— Kan ni inte fila klingorna så att sågarna tar bättre, undrade Knut.

— Jo, det skulle vi väl kunna, sade en av arbetarna, men det finns inga verktyg till det och dessutom har vi ingen smed på gården längre som ser om verktyg och material. Den gamle vi hade blev osams med gamla grevinnan och flyttade. Han tog också alla sina verktyg med sig.

Samma erfarenhet gjorde Knut hos vedhuggarna. Yxorna var dåligt slipade. Han funderade några ögonblick.

— Kom hit så får vi talas vid sade han till folket. De samlades kring honom och han började prata med dem litet om förhållandena på gården samt gjorde sig underrättad om deras personliga förhållanden. Knut lyssnade och när man resonerat färdigt hade de fått besked om att de åtminstonte till en början skulle få rejäla verktyg att arbeta med och sedan skulle man titta litet på deras bostäder och annat.

Mannarnas blickar ljusnade. Var det verkligen Knut som tidigare varit den store slarvern i familjen som talade på detta sätt. Vilket det nu var — grevinnan eller ansvaret sedan han själv fått ta hand om godset — som fått honom att ändra inställning så var det tacksamt.

När Knut kom hem började han prata med Maja om allt han sett och hört, om sitt samtal med inspektor Bark och med de underlydande.

— Jag har fått se så mycket idag att jag nu förstår att Sjöborg har blivit en visa som går runt land och rike och nått ända upp till dina hemtrakter. Här måste ändras på mycket. Vi måste sätta igång med detsamma för att få ordning på allt. Det kommer att kosta pengar men det måste ske. Vi får i gengäld spara så mycke vi kan på alla onödiga utgifter. Om vår skall jag ut med pengarna till mina två syskon och då blir det väl att ta ett större lån med gården som säkerhet.

De beslöt att göra en tur till alla torpen för att se hur det var beställt och vad de kunde göra för att få bättre förhållandena samt för att Maja ville också bekanta sig med gårdens alla underlydande.

(Forts.)

Lantbruksnoteringar

Hörbymarknaden.

Det höll på att bli fullständigt mässfall på Hörbymarknaden på torsdagen. På grund av de igensnöade vägarna var det endast ett fåtal grisar som salufördes. Noteringarna var de samma som förut. Större grisar kostade 60—65 kr., medelstora 54—59 och mindre 45—53 kr.

Ungdomlig charm

De här små näpna ungarna, som är hemmahörande i Västindien, närmare bestämt i Port of Spain på Trinidad, är i besittning av en sådan naturlig värdighet och charm, som många vuxna kunde avundas dem. De ser väl medvetna om stundens betydelse, de gör sig nämligen beredda att hälsa på prinsessan Margaret under hennes besök nyligen.

Var finns Sveriges missnöjescentral?

Vi har upplevat krigstider och ransoneringar. Mången gång föreföll myndigheternas ingripande oklara, och motsättningar upp stod, som ibland kunde få rätt så hårda former. Men trots detta fanns det dock på djupet en förståelse för varandras synpunkter. Med åren uppstod en märkbar aktning och respekt för varandras arbete, vilket främjade ett samhällsgagnande samarbete. Det kunde tagas hårda tag, men **det var rent spel.**

Men det kan man sannerligen inte säga om den missnöjespropaganda, som synes ha tagit till sin uppgift, att med lagom dosis gift skapa irritation och misstänkliggöra ett samhällsgagnande arbete, utfört olika samhällsgrupper, säger direktör **Joél Hansson i Skånes Köpmannaförbund** i ett uttalande i dagens frågor.

Oavsett var centralen har sitt säte verkar det, som om råd och anvisningar levererades från huvudstaden, ibland från myndigheter närstående, ibland från företag, som betecknas "halvstatliga", och sen trippar tanterna på som om de voro i besittning av all sakkunskap, således även den som fordom i viss utsträckning gått i arv till dem, som bygger och bor i "landsorten".

Man drar sig inte för att klassa ner landets husmödrar, därför att de inför en testning kanske inte kan rabbla upp alla de olika kalorierna i maten de lagar. Men det skall sägas ifrån att de har kunnat koka kaffe, en gryta potatis och laga god och närande mat, innan de söta tanterna visste var potatisen "tillverkades". De, som bistår tanterna med "råd", torde upplysa dem om, att potatis är den sortens "päron", som ej växer på päronträd utan i en blöt och ogästvänlig jord, om det som i höstas kommer väl mycket regn. Kvaliteten är dålig, det är ju jordbrukarnas fel säger "sakkunskapen", och att den inte är så hållbar som 1953 års skörd är väl också jordbrukarnas eller handlarnas fel, så enkelt ter det sig sett "lite från ovan".

Hur vore det om någon av tanterna på Hemmets Forsknings institut tog tjänstledigt en månad inte för potatisforskning men för att direkt hos odlaren köpa potatisen, och sedan själv sälja den till förbrukarna i Stockholm utan inblandning av de förkättrade mellanhänderna. Det finns ju flera hundra enskilda affärer, det finns ju Konsum, Epa, Tempo och "odlarbutiker" m. fl. Det förefaller, som om någon av dessa olika typer av affärer skulle kunna motsvara tanternas fordringar både beträffande kvalitet och pris.

Skånes Köpmannaförbund har samarbetat med Skånska Lantmännens Centralförening, då det gäller pris och kvalitet på kontrollpotatis.

Skulle man tro missnöjescentralen har landets affärsmän och deras biträden undergått en katastrofal försämring sedan tiden för ransoneringarna, då vackra erkännanden för deras duglighet dagligen gavs.

Med litet förståelse och litet vänlighet från kundernas sida skall säkerligen samma tjänstvillighet och vänliga bemötande komma kunden tillmötes i dag liksom tidigare.

Inom alla yrkesgrupper finns undantag, men landets detaljhandlare och deras butiksbiträden utför ett arbete, som förtjänar, att berömas efter samma grunder som annat samhällsgagnande arbete. De försvarar väl sin plats i samhället.

De, som i dagens läge klagar på bristande konkurrens, måtte inte ha upptäckt de flera tusen olika typer av affärer, som allmänheten har tillgång till, eller också tillhör de den aktiva gruppen, som tagit till sin uppgift, att misstänkliggöra allt och alla.

Den ena dagen klagar man på, att det är så många olika priser för samma vara i skilda affärer, och en annan dag upptäcker man att det finns ungefär lika kalkyl i affärerna.

Man kräver ökad service i stor utsträckning samtidigt, som man ropar på lägre priser. Tag en fun derare på dessa problem. Marginalerna skäres ned och med ökad service följer ökade kostnader.

Hur är det med servicen och hygien i skåpbilarna, som kör omkring på landsbygden och låter friska vindar med omväxlande regn och landsvägsdamm garnera livsmedelsvarorna av olika slag. Den nya livsmedelslagen gäller väl även för affärerna i fria luften.

Man ställer sig frågande inför, var det skall sluta om propagandan för landsbygdens avfolkning får fortsätta obehindrat. En ung lärd teoretiker är missnöjd med att rationaliseringen av landsbygden går för sakta. Småbrukarna, som utför det grovarbete, som kanske tillhör det som är minst värderat, och odlar potatis och litet grönsaker till husbehov, får betyget, att han bidrager till högre priser på jordbruksprodukterna.

Släck inte ljust i stugorna på landsbygden för dem som fortfarande vill bo kvar där och utföra ett arbete, som är värt att aktas och värderas lika högt som det, som utföres i strålande belysning.

Propagandan har redan medfört, att industrin drages till centrum, och de enkla skolorna har ersatts av centralskolor och skolskjutsar, och när befolkningen flyttar följer, att handlaren måste se sig om efter en annan plats, och så kanske skolskjutsen kan kombineras med en åktur till centrum för de kunder, som ännu är kvar. Detta är både köpmannafrågor och samhällsfrågor.

En annan lärd tyckte, att vi skulle ha fler konkurser. Till vilken grupp denna fråga hör, torde man med förtroende kunna överlämna till Hemmets Forskningsinstitut.

Var finns missnöjescentralen? Den skapar irritation och vantrivsel och jagar arbetsglädjen på flykten.

Tjugo-åringen i vårt land är föga sim-minded

Rubriken låter kanske osannolik, men det finns fakta för saken, säger sekr. i Svenska Livräddningssällskapets länskommitté folkskoll. Sven A. Liljestrand. En undersökning har gjörts bland inkallade värnpliktiga i Halland 1954. Den berör ett 70-tal orter i Halland och det visar att saknaden av simskolor är den främsta orsaken.

En annan och mycket vanlig orsak är att alltför många i sina hemtrakter har sjöar, åar o. dammar, som mycket väl skulle kunna brukas, men det är ingen som tar initiativet. Det måste bli en ändring på den punkten.

För det första är det lag på att simkunnigheten ska antecknas i skolbetyget. Skolöverstyrelsen har anmodat skolstyrelserna att svara för att skolbarnen beredas möjligheter att lära sig simma. Och det finns kommuner som gjort en föredömlig insats på detta område. Det är för litet med en enda simskola i en vidsträckt kommun. Det går att göra flera. Och än har inte någon simskola mig veterligt stått utan elever. Det har snarare varit tvärtom. Vill vi att våra skolbarn även på detta område ska följa med sin tid så måste något göras redan nu. Det är sorgligt då alla vänta på att andra ska göra det som var och en av oss själva skulle kunna göra.

Det kostar inte så mycket att få en enkel simbana och materiel till den. Anslag ska begäras nu. Typritningar finnes. Tag initiativ i den egen hembygd. Vi **Helge Lundstedts — "Lär dig simma"** — borde finnes i varje skola. Docent Ragnar Berfenstams "Skydda barnen mot olycksfall" och Svenska Livräddningssällskapets handledning om de farliga sirarna kunna erhållas gratis.

Anslag till enklare simbanor och rekvisition av gratis simmateriel ska i år göras redan under februari månad. Blanketter, ritningar, uppplysningar m. m. erhålles hos Svenska Livräddningssällskapets länskommitté i Halland sekr. Sven A. Liljestrand, Köpinge, Laholm, tel. Kärragård 21180.

Nytt och flytt

Dagens namn
GABRIELLA
Solen går upp kl. 7.37 och ned kl. 17.17.

Morgondagens namn
HULDA
Solen går upp klockan 7.34 och ned 17.19.

Måndagens namn:
HILDING
Solen går upp klockan 7.32 och ned 17.21.

SJÖMÄN I LAND

Det var i bilismens barndom Sjökapten P. hade för alltid lämnat sjön och slagit sig till ro på en större lantgård, som han inköpt i sina hemtrakter i norra Halland. Från sjön hade han tagit med sig den gamle matrosen Karlsson, som i många år varit kaptenens allt i allo. Karlsson ha de upphöjts till kusk hos kaptenen samt stått, när han körde kaptenen i droska, i livré med blanka knappar, på vilka man skådade Neptuni treudd. Något borde ju påminna om sjön och gamla tider.

Så begav det sig att man en natt återvände från ett julkalas. Färden hemåt gisk i jämn lunk och hästarna skötte om kursen. Då hördes plötsligt Karlsson ropa till den i droskan halvslumran de husbonden:

— Kapten, två vita ljus rätt föröver! Vilken kurs?

— Styr mitt emellan, blev svaret.

De två vita ljusen var framlyktorna på en mötande bil.Pang!

GÖR INTE SCHEJKEN GRAMSE!

Tre tyska turister höll nyligen nästan på att få släppa livet till för att de vägrade ta emot orientaliska konkubiner som gåva och därmed gjorde den svriske schjken Talib-el-Saniad vild av ursinne.

Européerna hade kommit padd lande nedför Eufrat och gjort ett uppehåll i El Shiyok 90 km. från Aleppo. Schejken på platsen ställ de genast till med en stor fest för främlingarna, och på kvällen skickade han enligt gästfri sed tre av sina privata haremsflickor till tyskarna. 34-årige Hans Seafield förklarade efteråt:

— Vi visste sannerligen inte vad vi skulle göra med flickorna. Vi kunde inte deras språk och de inte vårt. Men flickorna blev djupt förolämpade, när vi till sist schasade i väg dem.

Morgonen därpå skummade Talib-el-Saniad av raseri och hotade att kasta tyskarna i fängelse och göra dem huvudet kortare. Det var endast med nöd och näppe de till sist lyckades fly i sin kanot från den förolämpade värden och den alltför gästvänliga arabbyn.

SABOTAGE

En kanin som sällat sig till åskådarna vid en hundkapplöpning i Nottingham, i England härom kvällen stal hela loppet för både den elektriska haren och kapplöpningsstjärnan Majors Call. Denna hund hade en ledning på flera noslängder, då han plötsligt fick vittring av den långörade åskådaren. Han avvek omedelbart från banan och satte kurs på kaninen, som måste överta den konstgjorda harens roll. De andra vinthundarna följde efter Majors Call.

Hundarna återfanns senare på kvällen, men kaninen var borta. Ett nytt lopp anordnades, men nu hade Majors Call förlorat sin geist. Han tänkte tydligen på något annat och blev inte ens placerad.

FURSTLIGT I MIAMI

Innehavaren av det eleganta Sans Souci-hotellet i Miami Beach blev vild av förtjusning när shahen av Persien och hans drottning anlände dit för en tids rekreation. Allvarliga herrar från utrikesministeret lyckades stoppa en mottagningsceremoni i stil med Tusen och en natt men lyckades inte hindra direktionen att måla det persiska riksvapnet på alla dörrar i hela hotellet, inklusive dörrar till lagerkällare och garage.

Det egentliga skälet till kunga parets Amerikaresa är att de båda skall genomgå en undersökning på en amerikansk specialklinik för att fastställa orsaken till deras barnlöshet, som blivit ett stort politiskt problem. Shahen skilde sig från sin företa maka, en syster till exkung Farouk därför att hon inte gav honom några barn, men nu är det lika illa igen.

i dag

Beskäftighet är en svensk arvsynd, som vi snart trodde skulle vara försvunnen. Men så tycks ingalunda vara fallet och det beskäftigaste av allt är väl den sista s. k. insamlingen "Sverige hjälper". Man har fått både de kungen och Tage Erlander att propagera för denna och det talas vitt och brett om hur de stackarna i Indien och Pakistan svälter ihjäl. Detta jätteland med sina 440 miljoner invånare skall få "effektiv hjälp" av Sverige med sina 7 miljoner. Med tanke på vad som hände i "Rädda barnen" för några år sedan kan man säkerligen med skäl fråga sig hur mycket av det event. insamlade som kommer Indien till del och hur mycket som stannar "på vägen".

Men det var inte det, som vi skulle tala om utan om en insändare i en Halmstadstidning där den kände författaren och globetrottern Krister Kuylenstierna på Sperlingsholm har en hel del att säga om denna insamling. Insändaren är tyvärr för lång att återge i sin helhet men vi skall ge hr Kuylenstierna vår eloge för "ett sanningens ord" i rättan tid. Hr Kuylenstierna talar först om att insamlingen ordar om att indierna lever på ungefär halva antalet kalorier mot vad vi gör. Det mesta av dessa kalorier får vi från kött och han konstaterar att vi har ungefär 1/3-dels ko pr invånare.

I Indien finns enligt tillgängliga källor 220,000,000 heliga kor som går omkring och förstör stora arealer som planterats av idoga bönder. Det är nästan belagt med dödsstraff att döda en helig ko! Faktum kvarstår dock: att det i Indien finns en ko på varannan av de 440,000,000 invånarna, vilket gör Indien betydligt rikare på kreatur än Sverige.

Att Indien inte kan förmås att använda sin stora kreatursstam till föda, borde ju inte behöva belasta det svenska eller danska folket, som till stor del förtjänar sitt uppehälle just genom att rationellt sköta den betydligt mindre kreatursstam som de har.

Att skicka Indien dessa "blodspengar", som vi delvis förtjänar genom vår slaktboskap ,skulle ju vara ett direkt hån mot indiernas gamla religion. Detta särskilt med tanke på att hinduerna vägrar slakta sina kor ,då det finns en möjlighet att Buddhas själ kan ha tagit kons kropp i besittning. Då emellertid Buddhas återkomst till denna planet inte var begränsad till en indisk ko, utan han lika väl kan komma i en dansk eller svensk ko, vore det både respektlöst och oförsvarligt av oss att följa denna vädjan från statsministerns sida. Särskilt med tanke på de många människor, som med risk för sitt liv flyr från det Östra Paradiset och befinner sig i verklig nöd i Väst-Tyskland eller Österrike. Låge det inte betydligt närmare till hands att hjälpa dessa, våra europeiska bröder än invånarna i ett land som har betydligt större tillgång på livsmedel än vi själva? Varför skickar inte Nehru ett par miljoner kor till de nödlidande i Europa?

Med Pakistan förhåller det sig en smula annorlunda. På andra sidan den demarkationslinje, som skiljer Indien och dess heliga kor från Pakistan, är det en dödssynd att äta svinkött. Svinen är inte heliga i Pakistan — tvärtom är de ansedda som de orenaste av alla djur och kan därför inte ätas utan stränga religiösa straff som påföljd.

Att följa statsministerns vädjan skulle sålunda — enligt hr Kuylenstierna vara värre än ett brott — det skulle vara en dumhet. Ty hjälpen skulle komma Indiens "heliga" kor till hjälp i stället. Inte ett öre till "Sverige hjälper" bör vara parollen — låt oss i stället hjälpa våra västeuropeiska bröder i deras kamp mot hotet från öster.

"Fräckheten är mitt vapen" hette f. ö. en mycket rolig roman, som hr Kuylenstierna gav ut för en del år sedan. "Detsamma kan man säkerligen säga om de tjuvar, som nu för andra gången på två veckor hemsökt Södra Hallands Kraftförenings lager i Vallberga. När de var där förra gången så lämnade de kvar en del koppartråd, som det för övrigt är mycket ont om just nu och natten mellan torsdagen och fredagen voro de fräcka nog att hämta resten. Koppartråd är en mycket begärlig vara just nu, omtalar verkställande direktören i Kraftföreningen, Verner Andersson i Köpinge för Laholms Tidning. Vi har emellertid lagret stöldförsäkrat så att vi lider inte några förluster. Men nog är det fräckt så det förslår att komma igen efter så kort tid...

— — —

Snö, snö och åter snö har det kommit i stora massor i våra trakter. Men vägförvaltningen med duktige vägmästaren Truedsson i spetsen har klarat det hela galant. Visserligen har det varit jobbigt och en del bilar har ju hamnat i dikena, t. o. m. vägkassans plogbilar, men detta hade sin orsak i att chaufförerna i snöyran häromdagen helt enkelt inte såg vägkanterna. Några större skador eller krockar har dock inte inrapporterats — dessbättre.

Tobias.

Hyttkamraten

Novell av Louis Kaye

Det hade blåst upp så pass, att de flesta resenärerna på linjeångaren New Zeeland föredrog hyttens avskildhet; nu, några timmar efter middagen, fanns det bara tre passagerare kvar i röksalongen. En av dessa satt för sig själv i en bekväm stol och föreföll djupt intresserad av en bok han lagt upp på bordet framför sig. När han någon gång såg upp från boken, kastade han en forskande, nyfiken men samtidigt halvt road blick bort till de andra två.

Ingen av dessa tre stack av mot den så att säga reguljära typen av första klass passagerare. Av det yttre att döma var samtliga herrar som reste för sitt nöje eller bara i affärer. Regan, den ensamme, såg ut som en driftig ingenjör, medan den man, som uppträdde under pseudonymen Jahn Wood (men hos polisen var känd som Dan Scarran) skulle kunna ha tagits för godsägare. Den tredje slutligen, mr Brondon, skulle man kanske placera ännu något högre på samhällsstegen.

Regan hade arrangerat så att han delade hytt med Brondon, och förr eller senare skulle något ske, kanske innan båten kastade ankar i Auckland. Brondon var en guldfågel, det visste Scarran alltför väl, liksom även Regan.

Nu reste sig de båda hyttkamraterna för att gå till kojs, men Scarran kunde inte undvika att stanna och byta några ord med Regan.

— Tid att dra sig tillbaka, sade han och tittade på klockan.

— Men väl inte från mr Brondon, eller hur? svarade Regan och log menande. Han har väl inte redan kommit underfund med John Woods rätta identitet.

Det glimtade till av hat och hot i Scarrans blick.

— Det har han inte och ingen annan heller, såvida inte du sticker i väg till polisen när vi går i land i Auckland. Förresten, vad tror du finns i hans resväskor i tider som dessa? Guld och ädla stenar? Så enfaldig är du ändå inte, Regan. Och kontanter får man inte föra in.

Regan log alltjämt.

— Bara med licens. Brondon har tillståndsbevis för hundra tusen dollar — i sedlar.

Du är förbaskat väl underrättad.

— För dessa hundra tusen tänker han köpa en gruva. Och jag skulle känna Dan Scarran ganska illa om han inte antingen försökte kapa åt sig slantarna eller sälja en värdelös inmutning till deras ägare.

Scarran tog fram en cigarr, bet av, spottade från sig några flagor och tände omständigt.

— Antag att vi skulle lämna varandra i fred, du och jag, föreslog han.

— Antag att jag vill ge betalt för gammal ost.

Scarran blåste ut ett rökmoln.

— Antag att vi skulle dela, ta hälften var?

Regan skrattade.

— Sista gången vi var kompanjoner försvann du med hela vinsten, vill jag minnas, och jag är långsint.

— Du är själv ute efter Brondon, du är avundsjuk.

— Faktiskt inte, det vet du. Såna affärer har jag aldrig givit mig in på. Jag behöver det förresten inte, inte nu längre. Jag vill inte ha något ihop med vare sig John Wood eller Dan Scarran. Vad jag vill ha, är de tio tusen dollar du är skyldig mig. Seså, Scarran, spela inte fattiglapp. Tio tusen dollar — eller viskar jag ett par ord i mr Brondons öra.

— Jag kan också viska.

— Och såga av grenen du sitter på, skrattade Regan. Nej, men käre vän och före detta kompanjon, för en gångs skull har jag övertaget. Och jag tänker begagna det.

Scarran tog åt plånboksfickan men lät det stanna vid en gest.

— Du skall väl få pengarna då, din blodsugare, men inte nu. Du ska få dem innan vi går i land.

— Allright, sade Regan och reste sig. Då låter vi detta vara detta. Men jag kanske ska tala om att jag kommer att lämna pursern ett litet brev, som öppnas för det fall att något skulle inträffa, jag menar om jag händelsevis skulle försvinna i havet.

Barometern sjönk ytterligare, rapporterade befälhavaren vid frukostbordet, så man fick bereda sig på lite sjögång framåt eftermiddagen.

Regan tålde sjön bra och trivdes med hårt väder. Alltså höll han sig kvar på mellandäck, där han för övrigt hoppades komma i kontakt med Brondon, inte för att direkt varna honom, men för att se vad slags karl han var och om han kunde reda sig i en besvärlig situation. Men Scarran vaktade sitt offer som en guvernant sin skyddsling och lämnade ingen inkörsport öppen. Regan anade vad som skulle komma att hända, inte ombord men i land. Kanske skulle Brondon komma att räknas bland de spårlöst försvunna.

Stormen tog i frampå kvällen, och vågbergen kom rullande med sådan kraft, att till och med Regan, som sökt sig upp till båtdäcket, där han var ensam, måste hålla till godo med läsidan. Han stod vid en dävert när han i dunklet såg två skuggor dra förbi på ostadiga ben, än vinglande åt relingen till, än åt kaptenshytten. Den ene var Scarran, den andre måste vara Brondon. Regan var obeslutsam: skulle han följa efter dem eller stanna där han var? Det skulle nog inte dröja länge innan de kom tillbaka — lovartsidan bjöd inte på någon lustvandring precis.

Slutligen tog han sitt parti och vinglade i väg. Han hade just kommit över i lovart när något slog honom i ansiktet, något hårt, spetsen av en sjö, och tvingade honom i däck. Han reste sig mödosamt, torkade skummet ur ansiktet, och drog sig tillbaka. Hur hade det gått för de båda andra? Han såg det nu. Den ena slungades mot relingen i lä, den andre kom vacklande emot honom, Scarran.

— Han gick överbord, skrek Scarran. Jag tyckte jag såg det. I varje fall försvann han.

Regan tog honom i armen och ville dra honom med sig upp på bryggan.

— Vi måste rapportera det, sade han.

Scarran höll honom tillbaka.

— Du är tokig. Ingen livräddningsbåt kan väl gå ut i det här vädret.

— Du mördade honom.

— Jag gjorde det inte, stönade Scarran, jag svär att jag inte gjorde det. Den där överhalningen tog honom med sig.

— Men då...

— Förstår du inte. Vi har varit ensamma med honom häruppe. Men vi har ingenting sett. Ingen har sett. Rapporterar vi det, så blir det att vittna. Och varken du eller jag har lust att få våra papper granskade hos polisen. Tänk på tidningarna och allt annat.

Regan tvekade och under tiden drog en besättningsman förbi. Det var för sent att rapportera, och om det var en olyckshändelse och ingenting kunde göras för att bärga den skeppsbrutne, så var det kanske lugnast att varken ha sett eller hört

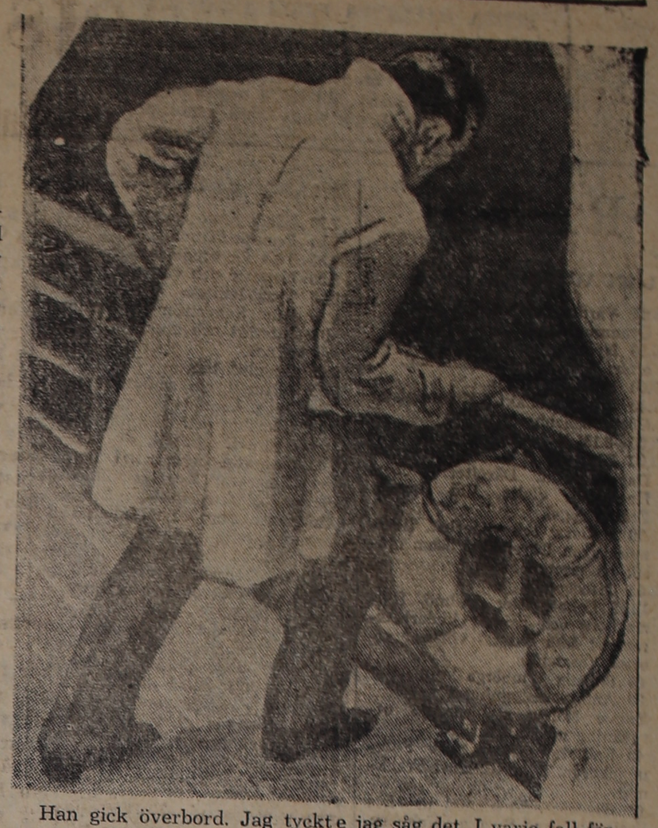
Scarran sov gott och vaknade på bästa humör. En olyckshändelse. Maken till tur hade han inte haft på länge. Och han hade sluppit ta till hårdhandskarna. Brondon var borta och pengarna var hans. Den fördömde Regan var satt ur spel, han kunde inte komma med några anspråk. De tiotusen kunde han få, förstås. Men inte ett öre mer. Naturligtvis skulle det bli utfrågningar och sånt där, eftersom Brondon delat hytt med honom, men sånt fick man finna sig i.

Utfrågningen började redan när stewarden kom in med det tidiga morgonteet och fann Brondons kopp oanvänd.

— Jag vaknade nyss, sade Scarran, och jag får verkligen säga att jag inte förstår det här. Vi tog en sen promenad tillsammans på båtdäcket i går kväll, men jag är inte vidare sjövan, och det blåste ju alldeles förbaskat, så jag drog mig tillbaka. Men mr Brondon hade huvudvärk och ville stanna kvar en stund till. Det kan väl inte ha hänt honom något.

— På båtdäcket! Stewarden lät betänksam. Vädret var hårt i går kväll, och det är hårt än. Han gick kanske ner i röksalongen och föredrog att sitta i stället för att ligga. Det har hänt förr.

— Bäst att titta efter, sade Scarran, som nu anlagt en bekymrad min.

Han gick överbord. Jag tyckte jag såg det. I varje fall försvann han.

Han hade handlat klokt, tänkte han ,när han hindrat Regan att rapportera vad de sett. Den väldiga vågen i lovart hade slungat dem tvärs över däck och spolat Brondon överbord. Han hade inte sett det hända men han hade förstått att det hänt. "Men inga ord efter mig." Han kunde konsten att tiga.

Han klev ur bädden, stängde dörren med en nyckel och drog därefter fram de brondonska resväskorna. Han hade inte varit den han var, om han inte på en ganska kort stund kommit underfund med låsens hemligheter och slagit upp locken. Hundratusen dollar i behagliga packor liksom log emot honom, men stunden var för allvarlig och tiden för kort för att han skulle ägna mer än någon minut åt drömmerier. Det gällde att handla, och han handlade; under loppet av cirka trettio sekunder flyttades sedlarna och tillståndsbeviset över till hans egen väska.

Just då knackade det på dörren, och en röst, som tydligen var Regans, mumlade något om att komma in.

Scarran öppnade. Det var de där tiotusen dollarna förstås. Det var en skuld, allright men han hade en gång för alla aversioner mot att betala skulder. Fast i det här fallet... Regan hade en viss press på honom, och kanske var det inte värt att reta björnen. Han fiskade fram plånboken.

Regans min ljusnade.

— Nej, ser man på, sade han. Syndaren omvänder sig och bättrar sig. Det var sannerligen inte för tidigt. Han stirrade ned mot resväskorna. Jag förmodar att du välvilligt tagit dig an mr Brondons tillhörigheter.

Scarran flinade till.

— Ja, och jag tänker inte dela med mig.

— Och jag vill inte dela. Regan räknade genom summan. Vi är kvitt, så den här resan gjorde jag inte förgäves. Men jag är rädd att din egen kommer att antecknas på förlustkontot.

Scarrans min antydde ett frågetecken.

— Ja, jag bara undrar, fortsatte Regan, hur du tänkt få i land sedlarna. De är rätt skrymmande.

Scarran såg åt höger, såg åt vänster men undvek Regans pejlande blick. Fördömt. Det hade han inte tänkt på.

— Jag har tillståndsbeviset.

— Utfärdat på Brondon. Du får radera och ändra. Men det är inte din specialitet, vill jag minnas.

Scarran knöt händerna. Den fördömda uslingen. Om han hade honom någonstans, i mörker någonstans, utan vittnen.

— Du hade planerat det litet annorlunda, fortsatte Regan. Kuppen skulle inte iscensättas ombord utan på landbacken. Vad jag bara inte förstår, är att du tog såna risker att du lät ditt offer trotsa gårkvällsvädret i lovart. Men det må vara din ensak. So long, kære gamle vän.

Han gick, och Scarran stod kvar i funderingar. Det här var just en fin historia. Radering och namnändring var inte så lätt att åstadkomma. Och Brondons pass? Nej, det gick inte heller. Möjligen om man bytte ut fotografiet... Var fanns passboken förresten? Han böjde sig ned över den resväska han nyss tullat och lyfte upp locket.

Det knackade på dörren, som han försummat låsa, och stewarden steg in med rakvattnet. Han log med hela ansiktet.

— Jag kan tala om, sade han, varför mr Brondon inte tillbringat natten i sin koj. Han råkade ut för en olycka i går kväll. En våg från lovart slungade honom i däck och kastade in honom under en av livbåtarna i lä. Där blev han liggande medvetslös en stund.

— Medvetslös? ekade Scarran. Han föreföll djupt förkrossad.

— Ja, tyvärr, sir. Men en av besättningsmännen fann honom och bar in honom i sjukrummet. Skeppsdoktorn befarade hjärnskakning och tyckte det var bäst han stannade kvar över natten. Han... Men hur står det till?

Frågan var motiverad. Scarran hade tydligen tagit det inträffade mycket hårt. Han var askgrå i ansiktet.

— Å, ingenting, svarade han, ingenting alls. Mitt hjärta är lite dåligt. Tack ,då var det ingenting mer. Jo, förresten. Mr Brondon är alltså utom fara?

— Fullständigt, sir. Han minns mycket väl vad som inträffade. Han var orolig för er, sir, när han vaknade i morse. Han trodde att ni kanske gått överbord. Att ni var skadad antog han, eftersom... eftersom...

Scarran förstod. Eftersom han inte försökt hjälpa den skadade och eftersom han inte rapporterat olyckan. Fördömt.

— Mr Brondon är uppe redan, fortsatte stewarden. Han sa' att han skulle...

I det ögonblicket öppnades åter dörren, och Brondon stod på tröskeln. Hans litet tveksamma leende gick över i en grimas, när blicken nådde den öppnade väskan. Utan att hälsa eller över huvud taget yttra sig, lyfte han hastigt upp den på sin koj och slog upp locket. Sedan vände han sig till stewarden.

— Var snäll ropa hit någon, vem som helst. Här har hänt något. Och bed sedan kaptenen komma hit. Säg att det gäller ett brott.

— Jag befarade att ni omkommit och därför tog jag hand om era tillhörigheter. Jag tänkte lämna dem till pursern.

— Utan att tala med kaptenen, frågade Brondon spetsigt. Och i går kväll, varför underrättade ni inte någon om vad som inträffat?

Scarran blev svaret skyldig.

Han förstod att mr. John Wood hade spelat ut sin roll.

Copyright Novart.

Barndomshemmet

HÄR ÄR BYGDEN MINNET GÖMMER
HÄR ÄR PLATSEN VÄN OCH SKÖN
HÄR LÅG HEMMET JAG EJ GLÖMMER
HÄR PÅ BACKENS HÖGA KRÖN.
OM ÄN PLATSEN NU ÄR ÖDE
OCH DESS SKÖNHET ICKE FINNS
TROTS ATT MOR OCH FAR ÄR DÖDE
HEMMET KÄRA DOCK JAG MINNS.

HÄR LÅG TÄPPAN, HÄR LÅG HUSET
HÄR STOD LÖNNARNA PÅ VAKT.
HÄR JAG HÖRDE VÄSTVINDSSUSET
SÅG IDYLL MED MYCKEN PRAKT.
HÄR GICK FAR OMKRING OCH SYSSLA
I SIN TRÄDGÅRD NÄSTAN JÄMT
MEDAN MOR HON INNE PYSSLA
HÄR DÄR MINNET MÖTE STÄMT.

HÄR LÅG GROTTAN, HÄR GICK GÅNGEN
TILL DEN VACKRA TÄPPAN NER
HÄR LJÖD SKRATTEN — FÅGELSÅNGEN
MÅNNE NU DE LJUDER MER?
HÄR STOD KVARNEN — DOCKEHUSEN
HÄR VAR GUNGAN INTILL DEM.
HÄR FRÅN STUGAN LYSTE LJUSEN
HÄR VAR PLATSEN FÖR MITT HEM.

HÄR ÄR PLATSEN DÄR VI LEVAT
FAR HAN GIVIT ALL SIN KRAFT
HÄR HAN IDOGT KÄMPAT — STRÄVAT
FAST EN RINGA LÖN HAN HAFT.
MEN HANS GÄRNING DEN SKALL FINNAS
OM ÄN VERKET EJ STÅR KVAR
ALLTID, ALLTID SKALL JAG MINNAS
HEMMET KÄRA — MOR OCH FAR.

Hilding Strandh.

Saltsjöfiskets värde blev rekordstort.

Resultatet av det svenska fisket i saltsjön under 1954 var en fångstmängd på 20 milj. kg till ett förstahandsvärde av 128 milj. kr. För 1953 redovisades en fångst av 197,3 milj. kg till ett värde av 121,6 milj. kr. Exporten av fisk och fiskprodukter uppgick till 85,1 milj. kg till ett värde av 55,6 milj. kr., en ökning från 1953 med 5,5 milj. kg och 7 milj. kr. Importen av fisk och fiskprodukter minskades från 38,2 till 36,5 milj. kg, medan importvärdet steg från 58,7 till 65,8 milj. kr. Värdemässigt har vi således ett importöverskott på 10,2 milj. kr., vilket betyder någon ökning av detta överskott jämfört med 1953.

SÖDRA HALLANDS BÄSTA ANNONSORGAN
är sedan många år LAHOLMS TIDNING

Lokaltidningen studeras alltid noggrannt, och en annons i denna blir alltid observerad. Tänk på detta, när Ni gör upp Edra annonsplaner!

LAHOLMS TIDNING

LÖRDAGEN DEN 19 FEBRUARI 1955

LAHOLMS TIDNING
— SÖDRA HALLANDS ORTSTIDNING —
deklarerar med TS-kontrollerade siffror en ständigt stigande upplaga.

RADIO

LORDAGEN DEN 19 FEBR.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Blandad underhållning.
7.00 Frukostklubben.
7.40 Morgonandakt. Komminister Gösta Weichbrodt.
8.00—8.15 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Robert Haenflein, violin. Vid flygeln: Franz Vogel.
12.30 Nyheter och väderlek. Börsnoteringar. Därefter: Vilsam musik på grammofon.
12.55 Tidssignal.
12.55 Lokalt över Malmö, Hälsingborg och Hörby: Väderleksrapport från Skånes vintersportorter. (Malmö.)
13.00 Solveig Winbergs kvintett.
13.20 Ambulansflygning i norr. Yngve Norrvi skildrar en utryckning med helikopter.
13.40 Folkvisor sjungna av Folkungakören. Dir.: Gerhard Frankmar.
14.00 Orkanen. Et kapitel ur »Het horisont» av Sverre Holmsen. Uppläsning av Nils Fritz.
14.30 Musikalisk underhållning.
15.25 Till flydda tider... Om Göteborgs arbetarförening.
15.50 För de yngsta: Här kommer Kalle Stropp!
16.05 Kammarkonsert.
16.35 Engelska folkvisor och folkdanser presenterade av Tom Fletcher.
17.00 Väderlek.
17.10 En underhållning för ungdom av ungdom arrangerad av Günter Stiel. Programledare: Stig Olin. I redaktionen: Ivar Ahlstedt.
17.45 Tysk textrepetition.
17.50 Veckans löpsedel.
18.00 Helgmålsringning från Lösens kyrka i Blekinge.
18.10 Grammofonmagasinet.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter och väderlek. Dagens eko.
19.30 Gammal dansmusik.
20.00 Ångradio. Conferencier: Gösta Bernhard. Producent: Tage Danielsson. Barna Hedenhös: Manuskript: Bertil Almqvist och Per Verner-Carlsson. Regi: Allan Schulman. Medv.: Birgitta Hörnblad, Göran Lundqvist, Erna Groth, Carl-Gustaf Lindstedt m.fl. Liten radiorevy med Karl Gerhard. Svanesångradio.
21.15 Louis Kaufman, USA, spelar violinkompositioner. Vid flygeln: Anette Kaufman.
21.45 Piraten Enskinkas memoarer. Program av Nils Erik Bæhrendtz.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—24.00 Musik till midnatt. Elvagäst: Rosemary Clooney. (Grammofon.)

Danska radioprogrammet lördag.

10.45—11.15 musik under arbetet, 12.00 middagskonsert, 12.30 nyheter, 13.35 grammofonmusik, 14.20 operasånger, 15.00 musikunderhållning, 18.35 tipsresultat, 18.45 nyheter, 19.15 musik, 20.30 dansk musik på grammofon. 21.00 underhållningsprogram, 22.00 kvällsnyheter, 22.15—24.00 dansmusik.

Andra programmet 283 och 210 mt.: 18.20 grammofonmusik, 18.35 dagens dikt, 18.45 nyheter, 19.45 jazzklubben, 21.00 stora komponister, 23.00 från sexdagarsloppet i Århus.

Danska radioprogrammet söndag.

8.00 nyheter, 8.25 morgongymnastik, 9.00 grammofonmusik, 10.00 högmässa, 12.00 önskeprogram, 12.30 nyheter, 14.00—15 katolsk gudstjänst, 15.45 tema med variationer, 16.00 stadsorkesterns symfoniorkester spelar, 18.45 nyheter, 19.00 Schubert, 20.00 grammofonmusik, 21.30 violoncell och klavér, 22.00 kvällsnyheter, 22.15—23.00 lyssna till vår tids musik.

Andra programmet 283 och 210 mt.: 9.00 så är det söndag och vi spelar lite grammofonmusik, 10.15 populära sydländska toner, 10.40 bibliotekarien giver tips, 18.00 musik under middagen ,18.45 nyheter, 19.00 söndagens idrott, 19.30 underhållningsmusik, 20.00 äventyr av H. C. Andersen, 21.15 musikaliskt program, 22.00 kvällsnyheter, 22.15 dansmusik, 23.00 nyheter.

SONDAGEN DEN 20 FEBR.

7.25 Söndagsmorgon.
7.30 Fransk lektion.
7.55 Tips för studiecirklar.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15 Tysk lektion.
8.40 Eric Sandström presenterar lite litterärt och musikaliskt tills ni vaknar.
9.05 En glad ton.
9.35 Aktuellt om småindustri. Pol. mag. Lennart Swenninger.
9.45 Gödsling och kalkning. Rektor Georg Bengtsson.
10.00 Grammofonkonsert: 1. Domenico Cimarosa: Uvertyr till »Det hemliga äktenskapet». Londons symfoniorkester. 2. Mendelssohn: Konsert e-moll för violin och orkester op. 64. Solist: Nathan Milstein. 3. Sibelius: Symfoni nr 6 d-moll op. 104. Stockholms filharmoniska orkester.
11.00 Högmässa i Margaretakyrkan. Oslo. Predikan av kyrkoherde Axel E. Weebe. Psalmer: 86: 1; 89: 1—4; 94; 81: 5—8; 78: 2.
12.20 SM på skidor: Löpning 30 km för herrar och 10 km för damer. (Sundsvall.)
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Gamla skivbekanta.
12.55 Tidssignal.
13.00 Utländsk horisont. Redaktör: Roland Pålsson.
13.30 Lidy Lannby sjunger till Nils Kyndels ensemble.
13.50 General W. H. Sleeman och gudinnan Bhowani. En essay av Frans G. Bengtsson. Uppläsning av Toivo Pawlo. (Malmö.)
14.20 SM på skidor: Löpning 30 km för herrar. (Sundsvall.)
14.40 Svenska militärmarscher spelade av Svea livgardes förstärkta musikkår. Dir.: Per Grundström och Ille Gustafsson.
15.10 Friarannonsen. Lustspel för radio av Gunnar Falkås. Regi Lars Madsén. Personer: Algot Andersson, även kallad Träbocken, timmerman — Håkan Jahnberg; Bengt Trulsson, även kallad Sleva, murare — Jarl Kulle; Stina Larsson, stockholmsflicka — Ulla Sjöblom; Georg Lind, brevbärare — Ulf Johansson. (Repr.)
16.05 Kammarmusikmatiné. Gabriel Fauré: Pianokvartett nr 1 c-moll op. 15. Elisif Lundén, piano, Ellen Birgithe Nielsen, violin, Henry Stenström, viola, och Guido Vecchi, violoncell (Göteborg.)
16.40 Idrottskrönika.
17.00 Väderlek.
17.10 Snurran. Stor barn- och familjeföreställning arrangerad av Georg Eliasson.
18.00 Aftongudstjänst i Filadelfiakyrkan, Värnamo. Bibelläsning och bön av Gunnar Lindh och Olof Backnäs. Predikan av pastor Hans Carlsson. Ur Segertoner: 347; 1—4; 113: 1—2; 219: 1—3 (Sv. ps. 265; —; —).
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 Musikaliskt allehanda med Busk Margit Jonsson och Bertil Boo, sång, Sam Jakobsson, saxofon, Göran Åkestedt, trumpet, och Radioorkestern. Dir.: Stig Rybrant.
20.15 Inför rätta: ...på en falsk och en äkta spanjor». Ett problem med en tavla och två experter. Manuskript: Advokat Bo Westman. Regi: Åke Falck.
20.55 Radiotjänsts symfoniorkester. Solist: Andor Foldes, piano. Dir.: Tor Mann.
21.35 Landshövdingarna Thorwald Bergquist och Ruben Wagnsson om Smålandsproblem
22.00 En orientering av Ivar Harrie inför torsdagens Othelloföreställning.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.15 Musikalisk underhållning från Göteborg med Carina Portnow och Olav Gerthel, sång, Börje Mårelius, flöjt, Yngve Nilsson, trumpet, Bertil Hellströms trio och orkester. Arrangör och dirigent: Bertil Hellström (Göteborg; repris.)

MÅNDAGEN DEN 21 FEBR.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Måndagsblandning.
7.25 Lite av varje. Redaktör: Herbert Friedländer.
7.40 Morgonandakt från Uppsala domkyrka av ärkebiskop emeritus Erling Eidem.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15 Vardagsmorgon. (Repris.)
8.25 Underhållning.
8.45—9.15 Skolradio. Blind Man's Buff. Klass 7. Korrespondenskurs i engelska. Svante Hjelmström.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Jeanine Moreau, harpa, och Bengt Christiansson, flöjt.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Carin Matelli berättar en smålandshistoria.
12.55 Tidssignal.
13.00 Skolradio.
13.25 Rytmisk underhållning.
14.10 Skolradio.
14.30 Gymnastik för husmödrar.
14.50—15.00 Violinisten Zino Francescatti. (Grammofon.)
17.00 Väderlek.
17.10 Farbror Sven berättar för stora och små.
17.30 Yrkesval: Korrespondent.
17.40 Grammofonmusik: 1. Skånska kavalleriregementets marsch. Livgardesskvadronens musikkår. 2. Sjung och le (Olle Bergman). Olle Bergman, sång. 3. I never knew (Pitts-Egan-Marsh). 4. I denna stund (Crane-Jacobs-Rybrant). Lily Berglund, sång. 5. Nattparisaren, vals (Hasse Wallin). 6. Buenos Aires (d'Acosta-Heinzli). Die Leonardos, sång. 7. Thye say it's wonderful (Irving Berlin). 8. Granada (Lara-Siegel). Vico Torriani, sång. 9. Bagatell (Scarlatescu). Ginette Neveu, violin. 10. L'amour est une vertu rare ur »Thaïs» (Massenet). Solist: Joan Hammond. 11. Ballad nr 4 f-moll op. 52 (Chopin). Vladimir Horowitz, piano.
18.25 Hem och skola: Torsten Husén, Gustav Lindberg, Karin Lundström, Edgar Mannheimer och Bernhard Tarschys samtalar om betygssättning.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 Populärkonsert i Skråköping av Sigges Musiksällskap (with strings).
20.00 Underhållning på stålskodd fot. Med Hilding Peterson.
20.30 Kammarkonsert. Franz Schubert: Winterreise II (Wilhelm Müller). Bernhard Sönnerstedt, baryton. Vid flygeln: Ingmar Bengtsson.
21.05 Orientering:
21.05 Tidsspegel. Redaktör: Nils Erik Bæhrendtz.
21.35 Musikkrönika.
22.00 Musikalisk underhållning
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30 Blå timmen.

Måndagens danska radioprogram.

6.00 och 7.00 dagens nyheter, 7.10 morgongymnastik, 7.35 grammofonmusik, 8.30 morgonandakt, 9.00—9.15 gymnastik för husmödrar, 12.00 middagskonsert, 12.30 nyheter, 14.30—15.30 musik under arbetet, 16.00 grammofonmusik, 18.45 nyheter, 19.25 gammal dansmusik, 21.10 musikaliskt program, 22.00 kvällsnyheter, 22.15—23.00 dansmusik.

Andra programmet måndag: 18.00 musik till middagen, 18.45 nyheter, 19.15 vad sker i församlingshuset, 20.15 underhållning, 20.45 nordiska toner på grammofon, 22.00 kvällsnyheter, 22.15—23.10 från 6-dagarsloppet i Århus.

VILL NI NÅ
annonskontakt med sydhallänningarna bör Ni alltid först och främst annonsera i
LAHOLMS TIDNING

Radioreparationer
Vi utföra reparationer, omtrimningar och justeringar av alla fabrikat till lägsta priser. Första klass kompetensbevis och över 30 års erfarenhet jämte teknisk utbildning, utgör den bästa garantien för ett gediget arbete. Ring vid behov, eller gör ett besök, Ni blir säkert belåten.
RADIOCENTRALEN
L. Persson,
VALLBERGA. Tel. 67.

Radioreparationer
Välutrustad verkstad.
Omsorgsfullt arbete garanteras.
VÄXTORPS RADIO- & ELAFFÄR
Knut Petersson
Tel. 127 Växtorp.

Tempelgrottorna i Ajanta

Tempelgrottorna i Ajanta i Indien är över 2.000 år gamla. De är uthuggna av befolkningen i trakten under en 800-årsperiod, började c:a 200 år f. Kr. I över 1000 år hade de legat i glömska, när av en tillfällighet en grupp brittiska soldåter på manöver i dessa bergstrakter i södra Indien upptäckte dem. tjugonio tempel uthuggna i berget, fyllda med de enastående målningar. skulpturer och arkitektoniska uthuggningar, pelare och valv. Några av grottorna är inte större än celler, andra är väldiga salar som påminner om de europeiska katedralerna. De hör i dag till Indiens främsta sevärdheter. En del av grottorna har väggmålningar, som i storlek o. konstnärlig kvalitet hör till de märkligaste i hela världen.

Man räknar med att dessa grottor har huggits ut av buddistnska munkar och använts som klosterboningar och tempel. En av de saker som gör dem så intressanta är att målningarna och skulpturerna inte har skapats under samma period, utan att man i dessa grottor kan följa utvecklingen under flera hundra år. De första målningarna är primitiva, så följer en klassiskt ren och värdig period och slutligen kommer man över i en mera ornamenterad, romantisk era. De yngsta freskerna är kolossalt starkt dekorerade och fyllda med figurer — människor, grupper, djur, blommor, ornament — en rikedom i färg, form och fantasi. som är helt fantastisk.

Även historiskt och sociologiskt äger dessa målningar sitt synnerligen stora värde. De avbildar människor ur alla samhällsskikt och i alla tänkbara sysselsättningar samt husdjur o. vilda djur, slott, bygator, trädgårdar och kojor, även en askets hydda är avbildad på en av väggarna. Motiven är som regel hämtade ur de religiösa legenderna men trots detta ger de tidstypiska skildringar av levnadssätt och livsuppfattping under den gamla indiska kulturens guldålder, när sanskritlitteraturen och den musikaliska diktningen stod högt och matematik och andra vetenskaper odlades.

Tönnersjöheden

Länssyrelsen har till ledamöter i anstaltsnämnden vid fångförläggningen Tönnersjöheden utsett landshövdingskan Karin Johansson, folkskoleinspektören Alfred Hässelberg, Halmstad, t. f. överkonstapeln Carl Gunnar Hallberg, Simlångsdalen, med förste assistenten Birgit Busck, ombudsmannen Sven Johansson, Halmsad, och vaktkonstapeln Nils Johan Strömberg, Simlångsdalen, som suppleanter.

"MISS FRIMÄRKE"

Enligt en färsk undersökning om hobbyverksamheten i USA har konstaterats att filatelin, dvs, frimärkssamlandet är det mest utbredda hobbyn bland de amerikanska männen, uupsnappar Hnh Var femte amerikansk man och pojke har sin egen frimärkssamling, påstås det. I hela välden finns omkring 50 miljoner frimärkssamlare, av vilka omkring 1 miljon kvinnor. USA:s "Miss Frimärke" är mrs Dale, som inte vann sin titel i någon skönhetstävling, utan på grund av att hennes frimärkssamling representerar ett värde på 1 miljon dollars.

*

— Jag sjunger bara för mitt eget nöjes skull.
— Ja, det förstår jag så väl!

*

Mannen Johansson fick besök av en god vän men möttes i dörren av hustru Johansson som meddelade att Johansson låg sjuk men vägrade att skicka efter läkare. Den gode vännen nästlade sig emellertid in till den sjuke och frågade vad det var för fel.
— Jo, sade Johansson med darrande stämma och flackande blick, jag glömde att ta ur mina privata anteckningar i deklarationen som jag lämnade in!

Osynliga stängsel

av Dagmar Edqvist

(68)

— Vilken läkare har skickat hit den där pojken? frågade Gunnel.

Vården på hemmet var helt sluten; det fanns ingen läkarmottagning för allmänheten. Omsättninge var inte heller så livlig som på ett vanligt sjukhus, här stannade många av patienterna både månader och år. Inläggning av patienter skedde i allmänhet genom att barnavårdsnämnden eller någon läkare ringde upp Gunnel och hörde om det fanns plats för den och den. Sedan hon öppnat praktik skickade de oftast patienten i fråga till hennes mottagning, så att hon kunde undersöka barnet innan de släpptes i närheten av de andra,

— Det är fru Westman som har skickat hit pojken sade syster Terese och såg av någon outgrundlig anledning belåten ut.

— Vem. sade Gunnel klentroget, fast hon ju begrep att det var styrelseordförandens magnifika fru.

— Utan läkarremiss?

— Vi brukar inte vara så kitsliga när det gäller styrelsen, sade syster Terese. Det är direktör Westmans kokerskas pojke; han ska byta fosterhem, men de hade ingenstans att göra av honom under de närmast veckorna. Kokerskan blev alldeles snurrig av oro för pojken, så fru Westman var tvungen att skicka hit honom.

Det var strålande, tänkte Gunnel. Vi måste lätta kokerskans bekymmer, så inte herrskapet Westman riskerar vidbränd sås. Om tretti klena barn får hosta och snuva spelar ingen roll.

Pojken var själv en kraftig liten krabat, en snuva gjorde honom ingenting, men han passade inte alls på ett sjukhem.

— Inte kan syster ta in en patient på det sättet, sade Gunnel. Jag har funnits tillgänglig på telefon hela dagen.

Fröken Tillander sköt ut bysten och lade ihop händerna mitt fram,

— Jag är anställd av styrelsen och tar mina order av styrelsen, sade hon fromt — med undermeningen: och det får du också vara så god och göra, min flicka lilla.

— När det gäller patienterna ska syster vara snäll och ta order av mig i stället, sade Gunnel kort och vände sig bort för att slippa se hennes försmädliga leende. Var snäll och lägg pojken in på ett isoleringsrum — vi kan inte ha honom nysande ut över de andra. Fast det är så dags att isolera honom nu...

Denna gång var det syster Terese som mulnade, för isoleringsrum betydde extra besvär med tillsyn.

Hon hade underskattat Fredrik Weronius rot och stam om hon hade trott att Gunnel genast skulle ge efter, därför att det var styrelsens ordförande hon kunde trampa på tårna.

Gunnel skrev till styrelsen samma kväll och bad att få upp frågan om patienternas intagning på nästa sammanträde.

Det rådde en ganska snäv stämning när hon kom in på styrelserummet. Syster Terese hade sett till att Gunnels kommentarer oförmildrade hade nått både fru Westman och de andra fruarna i styrelsen; och de tyckte lite var att det var på tiden att den unga doktorn fick lära sig vem som bestämde här.

—Doktorn hade något att anföra, sade ordföranden med sin torra röst.

Gunnel reste sig och stod lätt framåtböjd, med ena handen på bordet och sade med klar röst utan ängslan eller aggressivitet, för hon hade ännu en ungdomligt vänlig tro på att folk gärna rättar sina misstag:

— Jag skulle vara glad om styrelsen ville besluta att inget barn får tas in på hemmet annat än på läkarremiss eller via min mottagning.

Ordföranden såg sig omkring i kretsen med ett fint leende; därpå grep han med en talande gest i fickan och sade:

— Om det är de tre kronorna det gäller, ska jag be att få betala doktorn dem ur min egen börs.

Gunnel såg stort på honom innan hon förstod insinuationen: att hennes förslag kom av ren snålhet, hon fiskade efter patienter till sin mottagning. Då sjöd blodet upp till hårfästet på henne och lämnade henne sedan alldeles blek.

Fru Jacobsson rodnade av medkänsla och för första gången som Gunnel hade hört begärde hon ordet och sade på sin lustiga halvdanska, men i bekymrad ton:

— Ordförande — jeg tror icke doktorn menade det sådan — hun tänkte kun på risikoen for smitta...

Under det lilla talet hann Gunnel sansa sig och komma över sin skolflickskränkta lust att rusa ut, att säga upp sitt kontrakt, att brista i gråt. Ungarna skulle skyddas, även om de här stofilerna förolämpade henne personligen. Så lätt gick det inte att bli av med henne.

Men hon stod stum som en fisk, förmågan att svara låste sig.

Lektor Hörberg harklade sig och tog pompöst till orda.

— Det kanske vore bäst att styrelsen tog ställning till förslaget i enrum, sade han. Men vi får be doktorn lägga på minnet, att styrelsen minst lika mycket som hon själv har stiftelsens väl för ögonen. Det är otänkbart att en styrelsemedlem skulle vilja utsätta barnen för den minsta smittorisk.

Ett mummel av bifall hälsade desa välfunna ord.

— Men hur kan en lekman avgöra det? frågade Gunnel. Då ingen omedelbart svarade, följde hon lektor Hörbergs vink och gick ut i hallen, för att styrelsen skulle få vara ostörd. Där kom det över henne en hädisk lust att skratta, men sedan fick hon tårarna i ögonen. Hon skulle ha givit bra mycket för att ha någon av sina gamla medicinarvänner inom räckhåll just då — Borg eller Alexandersson, till exempel.

Om en stund kallades hon in igen och hon såg på den kollektivt lättade uppsynen att man måtte ha hittat på en lösning som räddade [illegible].

— Vi förstår att det ligger en hel del i doktorns synpunkter, sade ordföranden mera nådigt. Vi har därför beslutat att patienter endast får tas in efter läkarundersökning — utom i extraordinära fall.

Gunnel hade på tungan att fråga vilka dessa fall kunde tänkas vara, men hon hejdade frågan när hon såg skrattrynkorna kring fru Jacobssons ögon. De extraordinära fallens betydelse var att de räddade styrelsens prestige; för resten var det inte meningen att de skulle tas i bruk.

XVIII

Gunnel satt på tåget från Göteborg norr ut — som många andra långbenta svenska flickor det året på väg till semestern i grå långbyxor och jacka och en vit skjortblus, öppen i halsen,

(Forts.)